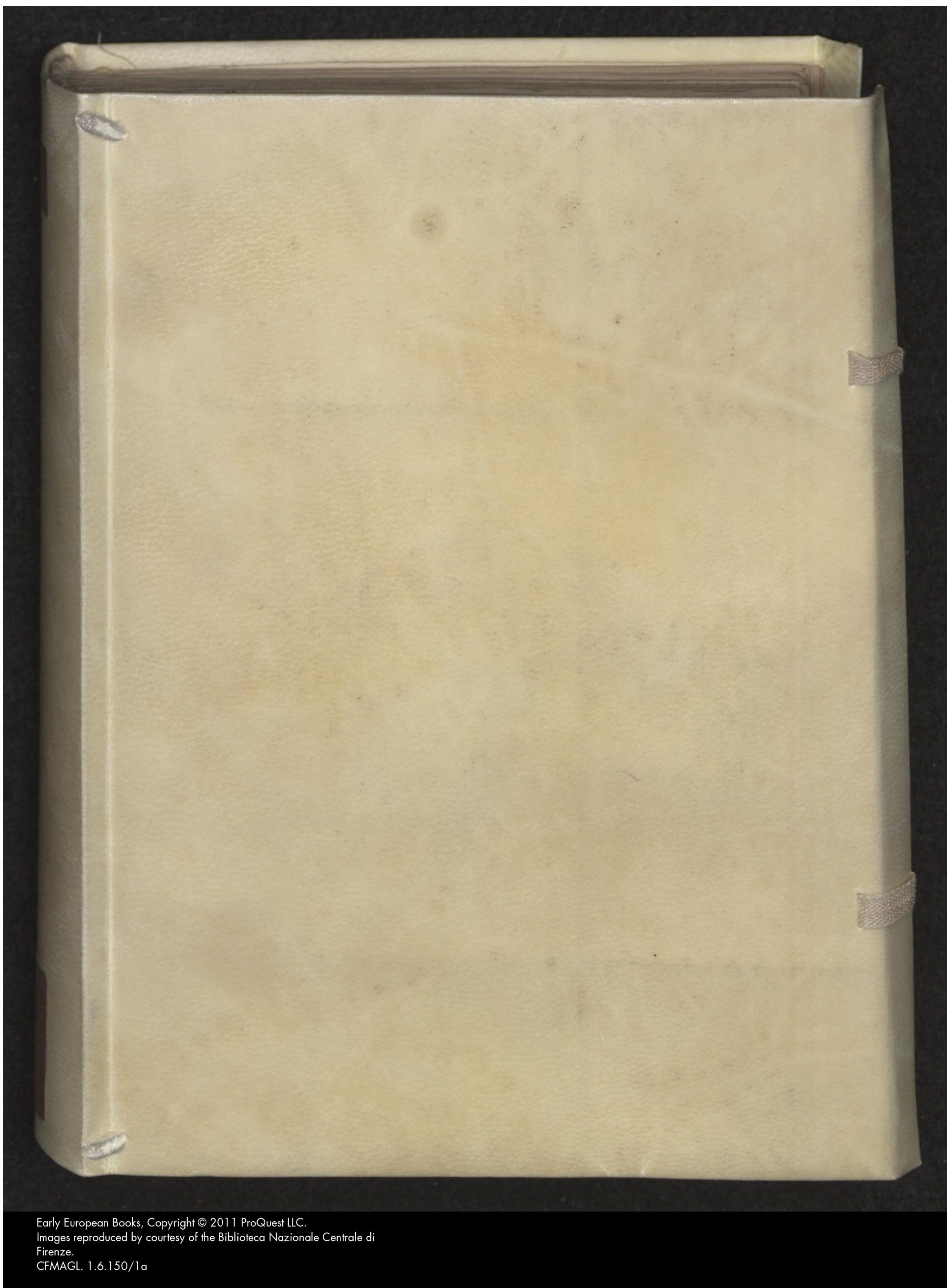
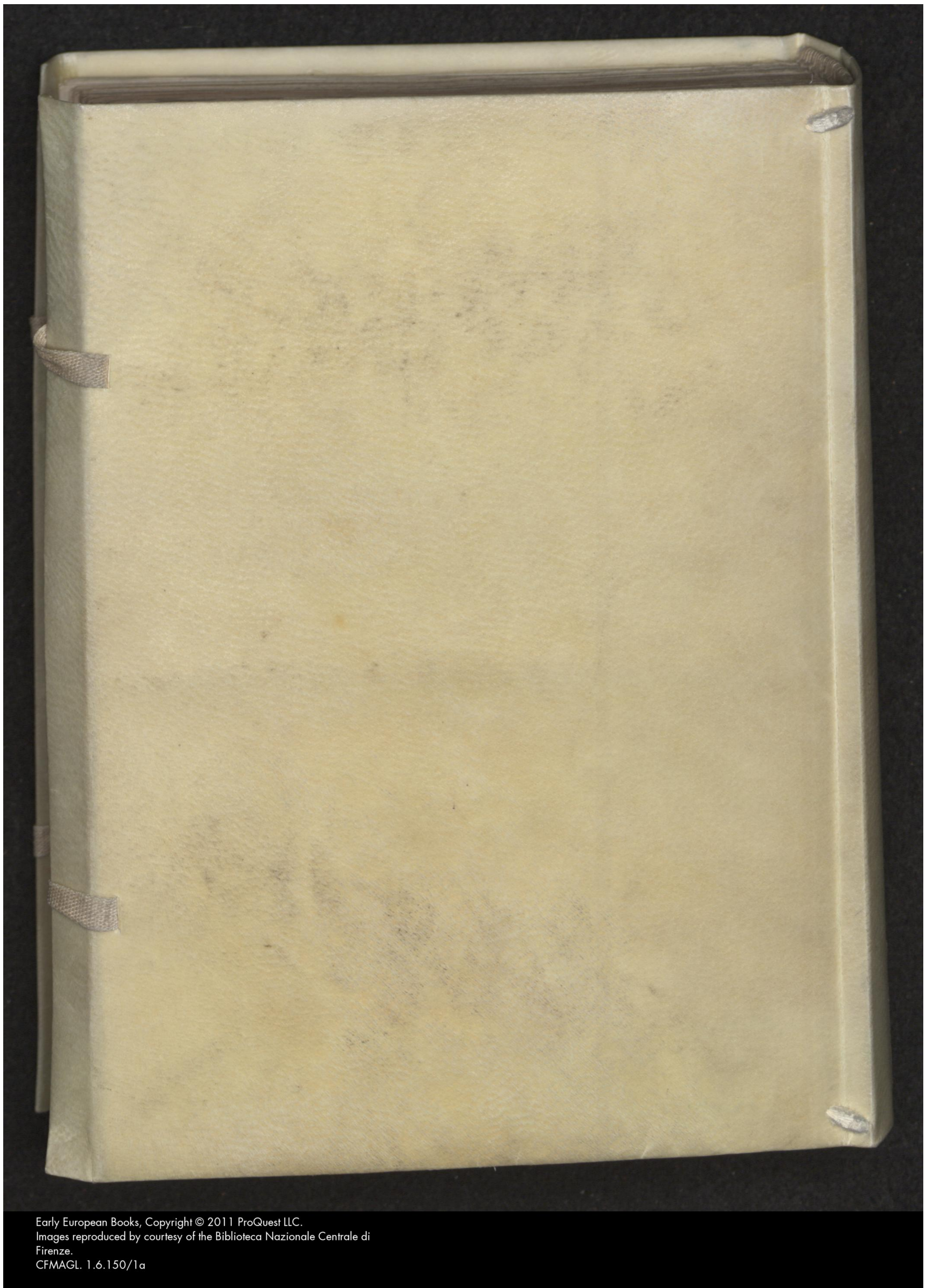
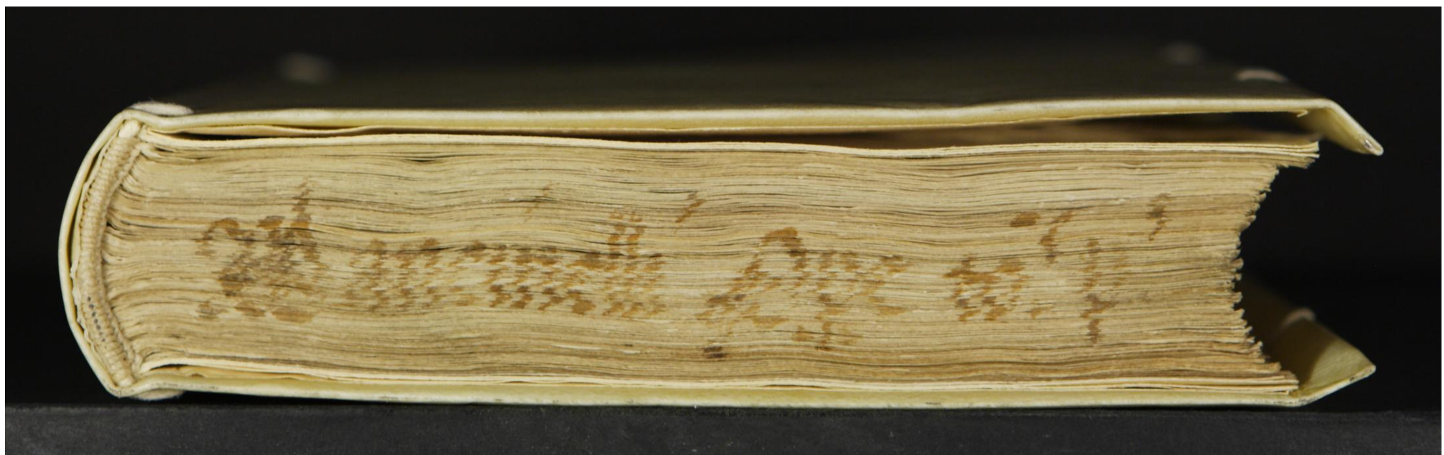

1
1
6
150

ANTO. MANCINELLI.

Thesaurus de uaria constructione.

Latini sermonis emporium.

Speculum de Moribus: & Officiis.

Vitæ Sylua.

Statio totius Anni.

De poetica Virtute.

Notum omnibus sit sanctissimum in Christo patrem & Dominum nostrum Iulium Pontificem secundum Gratiam cōscesisse Ioanni Tacuino. De omnia opera Mancinelli cauisseq; ne quis illas imprimere audeat super excommunicationis late sententie pena: a qua nisi in mortis articulo ab eius Sanctitate absolui possit: præter censuram amissionis librorum huiusmodi Impressorum a Ducali Dominio Impositam.

¶ Anto. Mancinellus Veliternus: Clarissimo uiro Dominico de bonis auguriis: utriusque iuris doctori eximio. S.P.

Ffero tibi uir præstantissime Thesaurum quendam filiorum tuorum nomine editum: Quum .n. plurima erga me officia tua: mente repeterem: quid illis prodesse possem excogitaui. Te namque duce: te auctore: te auspice: in Romano gymnasio iam quattuor annos profiteor. Vbi & tu annos duodetriginta hactenus profiteris: ea quidem auctoritate: laude & gloria: ut merito doctorum omnium mercedem exuperes & dignitatem. Inde ipsius Gymnasii decus haberis: ab omnibus ueneraris & coleris: ab omnibus uti olim oraculum delphicum peteris. Inde quoque ad summos Vrbis Magistratus sæpe eligeris. Cuius sane uestigia: dignissimi filii Ioannes Michael: Ioannes Iacobus: Marcellus item: & Bernardinus: tua summa oblectamenta omnino sectantur. Ipsorum nanque indoles tanta est: & ingenium pene diuinum: ut inclyti genitoris doctrinam & laudem facile superaturos ab omnibus existimentur. Quo autem & rectius & copiosius latinam linguam adipiscantur: hunc de Varia Constructione Thesaurum tibi charo parenti & optimo dedico. Quem si: ut spero: memoriæ quandoque tradiderint: nam rerum omnium eo thesaurus appellatur: & carmen & orationem pedestrem tum facilius: tum elegantius edent. Vale præsidium meum: Vale & Salue, Romæ Nonis Sextilibus, Anno Christi, M, CCCCXC.

¶De uaria constructione. Thesaurus: p Anto. Mancinellum Veliternũ.

Abeo spe dicit: & mihi spes abit. Sueto. i aug. Honore abiit: suffecto alio in locũ suũ. Liui⁹ lib. vii. seu uerecũdia uictus dictatura abiit. Luca. iii. Spes uictis telluris abit.

Abhorret ab hac re: & hanc rē. parcius tñ p̄ actm̃. Sueto. in calig. Nec abhorret a ueritate. Idem in Domi. Ab oi cæde abhorrebat. Catullus actõ iunxit. Sæuaq; abhorrebas prisci p̄cepta parētis. Porphyrio item O de tertia: ibi uidelicet: Quē mortis timuit gradũ ait: Quā mortē inqt abhorreret: põtiq monstra maris: & asprima saxa sine lachrymis uidere potuit. Apuleius lib. x. meta. nã & qd potissimũ abhorreret asinus excogitātes scrupulose &c. Cicero itē p. M. Cœlio. ppterea q̃ egomet tam triste illud & tã aspeꝝ genus orõnis abhorrebam. Obhorret uero cum accusatiuo semper.

Abstinet illius. illum' & illo. Abstinet ab illo. Abstinet se illo uel ab illo. Terenti⁹ in Heau. Risus abstine. Horati⁹ li. iii. Car. Mox ubi lusit satis: abstineto Dixit iraꝝ callidæq; rixæ. Plaut⁹ in truculēto: Abstine istãc tu manũ. Helēa ad Parin: Est uirt⁹ placitis abstinuisse bonis. Et li. met. x. A fortibus abstinet apris. Lucan⁹. iiii. Et a trepido uix abstinet ira magistro. Tulli. vii. epistolaꝝ. Ego q me ostreis & murenis facile abstinebam a beta etiã & malua deceptus sum. Plautus in Cassina: Atq; urbanis rebus te abstines. Tullius cõtra Salustiũ: Se ab uiris abstinuerunt.

Absum funeri: & a funere. Penelope Ouidiana. Vir mihi semper abest. Lucanus. vii. Absumus a uotis Idem. viii. Sed abest a funere busti. Naso in arte: Adde q̃ insidiæ sacris a uatibus absunt.

Absum italia uel ab italia. Sueto. in Cæsare. Italia ab esset. Tul. lib. xv. epistolarum: Abessemq; ab amano iter unius diei.

Absum iter unius diei: absum tertiũ diē: uel tres menses: uel trienniũ. Tullius li. xv. episto. Ab eēmq; ab amano iter uni⁹ diei. Terētius in Heau. Mēses tres abest. Plaut⁹ in Mostellaria: Triennium qui iam hinc abest.

Absum. xx. passus: &. xx. passibus: Virg. li. xi. Nec longis inter se passibus absunt. Cæsar. ii. lib. de bel. Ciuili: Hic iocus abest à clupeis passuũ. xx. duo milia. Salusti⁹ in iug. A quo aberat mons ferme milia. xx. passuũ.

Abundo hac re dicimus: olim uero etiam huius rei. Terenti⁹ in Phorm Amore abũdas Antipho. Lucili⁹ satyraꝝ. vi. Quaꝝ & abũdemus reꝝ & quaꝝ indigeamus. Dicit itē hæc res abũdat. Virgi. li. iii. geor. Rursus abũdabat fluuidus liquor. Columella lib. viii. c. i. paleis uero quæ pene omnibus regionibus abundant: etiam' gliscit.

Abundans lactis & lacte dicit. Virgi. in buc. Quã diues niuei: pecoris: q̃ lactis abundans. Cicero pro Cluentio: Mulier abũdans audacia.

Abutor hac re dicimus: hanc rem olim dixere. Lucanus. ix. Potuit uestro Pompeius abuti sanguine. Plautus in Persa. inquit: Nam hoc argẽtum alibi abutar. Terẽtius in Phormione: Virginem ciuem itidem ut meretricem: ubi abusus sis: mercedem dare lex iubet. Idem in andria teste Diomede: Nam in prologis scribundis opera abutitur.

Accedit honori: uel ad honorẽ auctoritas. i. adiungit. Dido Ouidiana. Accedet fatis mris miserabilis isans. Et nõdũ nati funeris auctor etis. Plautus in Menechmis: Nã homini misero: si ad malũ accedit malũ Ouidi. li. ii. met. Tũ uero postq̃ solitas accessit ad iras Causa recẽs. Accedo autem ad illum idẽ est qđ eo. Ter. in Heau. Accedam ad illos.

Accidit illi. in illo. & in illũ. i. contra illum. Cicero in lælio: Nihil mali accidisse Scipiõi puto: mihi accidit: siqd accidit. Idem de ꝓuiciis cõsularib⁹: Neq; solum summo in uiro: sed etiam in mediocri homine: ne accidat. ꝓuidẽdum. Teren. in Adelph. Istuc uerbum uere in te accidit.

Accidit tibi & ad re. Diome.

Accolunt fluuium & fluuio. Priscianus. xviii.

Accõmodat huic rei & ad hanc uel in hanc rem. Fabius. i. Auibusq; accõmodẽt curam. Idem i. iii. Cui accõmodari debuit. Virgi. in. ii. Lateriq; argiuũ accõmodat ensem. Cicero in Orat. lib. ii. Aphricano illi superiori coronam sibi in cõuiuio ad caput accommodant. Fabius in. iiii. Quod in plures causas accommodari potest.

Accuso te furti & accuso tui furta & accuso te de furto. Pris. viii. Tullius item pro Sylla: Qui alteꝝ cõiuratiõis accuset. & primo li. de Oratore ad qntũ fratrem. Nam q̃ inertiam accusas adolescẽtiũ &c. Aemilius ꝓbus in uita Lysandri: In quo accuratissime ei⁹ auaritiam perfidiamq; accusarat. Idem etiã ait. Accusatus hoc crimie. Aulus gellius li. xvii. c. iii. qua timarchũ de impudicitia grauiter isigniterq; accusauit.

Adeo Vrbem & in Vrbem. Pris. xviii.

Adeo urbem: uel ad urbẽ adeo. Suetõius in calig. Libera ac fœderata oppida sine littoribus adibat. Terẽ. i eu. Ne uir quisq̃ ad eã adeat. Tul. iii. episto. Ad me adire quosdã memini. Passiue etiam dicitur. Suet. in augu. Quo autem facilius urbs adiretur.

Adhæret uel adherescit muro. in muro. & ad murum. Apuleius lib. viii. Quæ claustris adhærens. Ouidi⁹ lib. iiii. Met. Iunctoq; in corpore adhærent. Plautus in pœnulo: Ne ad fundas uiscus adhærescerct.

Adhibeo castris uel ad castra socios. Virgilius. viii. Hos castris adhibe socios. Cicero. iiii. Tuscu. Quodq; uetat Chrysippus ad recentes quasi tumores animi remediũ adhibere. Idem lib. v. Tusc. Quos negat ad panem adhibere quicquam præter nasturtium.

Adiicio illi uel ad illũ auctoritatem. Naso in remediis: Adiice præceptis

hæc quoq; Naso tuis:Plautus in Mercatore:Ne ad illam me animum adiecisse aliqua sentiat.

Adimo a te & tibi.Pris.xviii.Sueto.item in tito:Nulli ciuiũ qcq̃ ademit:

Adiũgo dolori uel ad dolorẽ inimicitias.Ser.Sulpiti⁹ ad Tul.qd ad dolorẽ adiũgi potuit.Cicero Philippica.v.Cæsar se ad neminẽ adiũxit.

Adhortor illum ad uirtutem uel de uirtute.Tullius Philippica.ii. Vt ad defendendam Rempu.te adhortarer.Cæsar.ii.de bel.Ciuili. & de custodia ac defensione urbis adhortarentur.

Adulor te & tibi Priscianus.xviii. Fabius uero in.ix.docet ueteres hunc adulari dixisse:iam uero huic dici.Cicero autem.i.offi.passiue dixit. Nec adulari nos sinamus.

Addit officio uel ad offm̃ gloriam:addit in manus uincula. Ouidi.iiii. met.Addit his nyseus.Virgi.v.Ipsis præcipuos doctoribus addit honores.Tolli.v.episto.ad Rufum:& si meo iudicio nihil ad tuũ prouinciale officiũ addi potest.Idem Tusc.iii Addit ad hanc diffinitionem a zenone &c.Plaut⁹ in trinũmo:Sed adde ad istam gratiam unũ.Ouidi.lib.iii.fasto.Vinclaq; sopitas addit in arta manus.

Admonitus hanc rem & de hac re.Cicero.v.episto.ad.M.Liciniũ:Sin autem quippiam:aut a te essem admonitus &c.Item pro.M.Cælio:Illd̃ tamen te esse admonitũ uolo.Item in in.vi.epi.ad.A.Cecinam:Si qd ignorabo:de eo admonitus:omnia studia uincam.

Admoneo te huius rei.hãc rem & de hac re.Ouidi.i.tristi.Ocia delectẽt admoneantq; mei.Tibullus.i.Admonuit dominæ:destituitq; Venus. Salu.in catil.Sed qm̃ tanti uiri tp̃s admonuit.Ter.in Heau.Ridiculũ est te istd̃ me admonere Clitipho.Tul.vii.epi.ad Trebatiũ:Sed ut ego quoq; te aliqd admoneam.Idẽ li.iiii.Putaui ea de re te eẽ admonẽdũ. Macrobi.Sat.iii.Sed differo dum de alia lasciuia:qua nunc carem⁹:admoneo.Tulli.de laudibus Magni:De quo uos paulo ante admonui.

Admouet turri uel ad turrim machĩas.Cæsar.ii.de bel.ciuili:Ad turrim hostiũ admouent.Cicero li.i.de Orat.Nũ admoueri possit oratio:ad sensus animorũ:atq; mot⁹.Valeri⁹ li.vii.c.iii.Qui in equæ genitalẽ ptẽ manũ missam:quũ ad eũ locũ uentũ esset narib⁹ equi admouit.

Adsum pugnæ uel in pugna.Cicero in Phili.omnibus his pugnis Dolobella affuit.Idem de Orato.lib.ii.In Pauli pugna non affuerat.Suetonius in Othone:Nec illi pugnæ affuit.

Aegrotat hac uel ex hac re.Cice.iiii.Tusc.ea res ex q̃ aius ægrotat.

Affero tibi uel ad te opem.Plautus in Epidico:Affer domũ auxiliũ mihi.Idem:Non meministi me auream ad te afferre natali die?

Affuit ti amor & affluis amore.Ouidi.i.de remedio:Affuit ĩcautus desidiosus amor.Plautus in pseudolo:Atq; adeo ut frumento affluam.

Alleuat a mœrore:& mœrore. Qu. Curti⁹ li.iiii.ut aium a mœrore alleuaret. Virgilius in mœri:ego hoc te fasce leuabo.

Alligo te furti:uel furto. Terentius in eu. Hic furti se alligat. Plautus in pœnulo:ita eum furto alligat.

Amisi boues:idest perdidi. Amisi a me illũ:idest remoui uel reppuli. Terenti. in Phor. immo nũc quod aiũt:auribus teneo lupum: nam neq̧ quo modo a me amittam inuenio:neq̧ ut retineam scio. Tullius pro Sex. Roscio:etiam qui natura mitissimi sumus:assiduitate molestiarũ sensum omnem humanitatis ex animis amittimus.

Amolior a te & tibi:Priscia. xviii. Lucanus:item lib. v. Humeris iam pondere fessis Amolitur onus.

Angit cura animũ:& ango me animi. Teren. in phor. Cura hæc angeret animũ. idem in Heau. Animiq̧ sese angebat. Plautus in epidico: Absur de facis:qui angas te animi.

Animaduerto hæc.i. obseruo. Virgili. li. ii. geor. His animaduersis. Cato primo capite de re rustica: Vicini quo pacto niteant:id animaduerto. Animaduerto in hæc.i. punio: Sueto. i aug. Perusia capta in plurimos animaduertit. Teren. in and. Ea primũ aiaduertẽda est ab illo iniuria.

Ante & q̃rto & sexto casui iũgit. Dicim⁹.n. paucos añ ãnos:& paucis añ annis. Sueto. in Cæsare. Sed Cæsari futura cædes euidẽtib⁹ ꝓdigiis deñũciata est:paucos ante mẽses. Cicero off. iii. Paucis ante ãnis emerat.

Ante paulũ & paulo ante dicim⁹:q̃uo post paulũ & paulo post Pris. xviii. Cicero autem aliter dixit li. x. epi. ad Plancũ. ait enim:ante aliq̃to q̃ tu natus esses. Cæsar item. i. de bello Ciuili:post paulo tamen internũciis ultro citroq̧ missis. Salusti. in Catil. Post paulo ipi trahebant. Pli. li. ii. c. viii. etiã inq̃t:Sphærã ipse ante multo atlas: Causa aũt est Quoniam post:ante:& circũ:utriq̧ casui iũctas inuenimus auctore ẽt Donato.

Antecedo illi & illum. Terenti. in Phor. Hæc ei antecessit. Cicero. i. offi. Quantũ natura hominis pecudibus reliq̧sq̧ bestiis antecedat. Sueto. in aug. & magnificentia omnes antecessit.

Antecedit multum uel multo. Cæsar. li. iii. de bel. ciuili: Neq̧ conseq potuit:q̧ multũ & expedito itinere antecesserat. Cæsar idem lib. ii. Non ita multo se reliquoꝝ ciuium fatũ antecedere existimarent.

Anteit ei uel eũ. Plaut. in amph. Virtus præmiũ est optimũ:uirtus omnibus reb⁹ anteit profecto Salusti. in iug. Et quũ omnes gloria anteiret.

Applico ad terram uel applico me ad terrã. Hircius lib. vi. de bel. hisp. Ad terrã applicant. Terẽ. in and. Forte applicat primũ ad Chrysidis patrẽ se. Cicero item li. i. de Orat. Si se ad aliquẽ q̃si patronũ applicuisset.

Appropinquat urbi uel ad urbem: Muro uel ad muꝝ & cæte. Cæsar lib. vii. de bello Gal. Cũ iam muro appropinquassent turres. idem lib. iiii.

Quum appropinquarent Britanniæ. Hircius lib. v. de bel. Aphricano: Donec ad ipsas portas ac murum appropinquaret.

Arcet illum templis uel a templis. Lucanus libro. v. Seu pæan solitus templis arcere nocentes. Virgi. lib. i. Arcebat longe latio. Idem: Ignauum fucos pecus a præsepibus arcent.

Ardeo actum regit & ablatiuũ. Virg. i Bu. Ardebat alexim. i. cupiebat: uel impatiẽter amabat. Hora. li. ii. Ode. iiii. Arsit atrides medio in triũpho uirgine rapta. phædra Ouidiana: arsit & oenides in mænalia atalanta.

Arguo te pigritiæ uel pigritia. Sueto. in Cæs. Ne hospitem aut negligentiæ: aut rusticitatis uideret arguere. idem in Claud. Siquẽ secordiæ argueret. Plau. in Amph. Durare neq̃o in ædib⁹: ita me probri: stupri: dedecoris: a uiro argutã meo &c. Solin⁹ prope finem: Peccato argutus.

Ascribo te numero uel in numerum oratorum. Horatius libro. iii. Car. & ascribi quietis ordinibus patiar deorum. Cicero Philip. ii. Tu uero ascribe me talem in numerum.

Aspicio illos uel ad illos. Virgi. lib. ii. æn. Iuppiter omnipotens precibus si flecteris ullis: aspice nos. Ibidem: Nõ ego Myrmidonum sedes: Dolopũue superbas aspiciam. Plautus in captiuis: A gedũ aspice ad me.

Assuesco bellis animum uel animo bella: assuesco manus labori uel ad laborem. idem est quod assuefacio: Virgili. vi. Ne pueri: ne tanta animis assuescite bella. idem georgico. iii. Vbi libera colla seruitio assuerint. Cæsar com. vi. Sed assuescere ad homines: & mansuefieri: ne paruuli quidem possunt.

Assuesco poesi: idem est qđ assuefio. Lucanus lib. v. Adde q̃ assuescis fatis. Ouidius: Assuetus studiis laboribusq̧ fui: id est assuefactus.

Astitit illũ locũ: illo loco: illi: & circa illũ: nos quoq̧ ut Græci dicim⁹. Priscia. xviii. Plautus item in Mercatore ait: Vt proræ astitit. & Virgi. lib. ii. Arduus armatos mediis in mœnibus astans fudit equus.

Attẽdo iuri & ius dr̃. Sueto. in Galba: Inter liberales disciplinas attendit & iuri: Pli. li. vi. epi. In sũma nosti facetias hominis: quas uelim attendas. Tulli⁹ pro archia poeta: Quoniã me in hoc nouo genere dicẽdi: tã diligenter attenditis Diomedes ẽt inq̃t: Attẽdo te oculis: attẽdo tibi mente: ait idem. Attendo legentem ueteres: nos attendo legenti.

Attines ad illum & illi. Priscia. xviii. ego uero datiuo iunctum semel legi dumtaxat apud Plautum in captiuis: ait enim: Nunc senex est in tõstrina: nunc iam cultro' attinet. Alibi tamen semper iunctum accusatiuo cũ ad uel sine ad sequente infinitiuo. Tullius pro publio Quintio: Nihil ad me attinet. Item Neq̧ quẽq̃ attinebat id accusare: Item pro Sex. Roscio: Quid attinuit eum potissimum nunciare?

Auerto illũ hac re & ab hac re: Priscian⁹. xviii. Suetonius item in Nerone

ait. A Philosophia æuum mater auertit. Virgilius primo. Nec posse Italia. Teucrorum auertere regem.

Aufero a te & tibi. Similiter eripio: adimo: amolior amouo: Pris. xviii. Terentius item in Phor. Vt a nobis tãtum hoc argenti auferat. Luc. li. vii. Te Magnum concitus aufert a bello sonipes. Idem in. iiii. Aufert tibi nomen Iberus. & li. ix. Abstulit arboribus preciũ: nemoriq́ laborem.

Aufugio tibi & a te. Suet. in Cæs. Quũ immolãti aufugisset hostia.

Ausculto illi. i. obtempero. ausculto illum uel illi pro audio. Terentius in and. Pamphilum ne adiutẽ an auscultem seni. Idẽ in adelphis. Vin tu huic seni auscultare. & in and. Ausculta pauca. Plaut. in milite. Vicine ausculta q̃so: ego auscultẽ tibi: id est audiã uel obtẽperẽ: & in Trist. Postremo nisi me auscultas: atq́ hoc ut dico facis. Audio etiam pro obtempero legitur: iunctum tamen accusatiuo. Cicero lib. iii. epistola ad Thermũ. Si me audies: uitabis inimicitias. Audiẽs uero tibi: ꝑ obtẽperãs sæpius reperit. Cæsar li. v. de bel. gal. Dicto audiẽtes nõ fuerunt.

C.

Capax trium equorum: tribus equis: & ad tres equos dicit. Oui. i. met. Sãctius his animal: mentisq́ capaci⁹ altæ deerat adhuc Plinius libro secundo epi. Villa usibus capax: non sumptuosa. Plinius item maior lib. xxxvii. c. quinto excrescitq́ in dies eius rei luxus: murrino. lxxx. sestertiis empto: capaci plane ad sextarios tres.

Careo parẽte dicimus: olim accusatiuo quoq́ iunxerũt. Turpilius: meos parentes careo. ubi Nonius ait esse accusatiuum pro ablatiuo. Plaut. item in captiuis. Collus collaria caret. Idem in Curculione ait. Caruit ne febris te heri: uel nudiustertius?

Cauet illi: illũ: ab illo & de illo. Suetonius in Tito: Securitati satis cauit. i. prouidit. Item in galba. Caueret periculũ Idẽ in caligula. Vt a Cassio caueret. & in aug. Cũ & de numero: & de cõditione: ac differentia eorũq manumitterent curiose cauisset. & in Tyberio. Quod nihil de his August⁹ testamẽto cauisset. Plaut. in menechmis. De illis uerbis caue tibi. Caueo tibi. i. cõsulo siue ꝓuideo. Tul. li. ii. epi. ad Appiũ: meli⁹. n. ei cauere uolo: q̃ ipse aliis solet. Caueã a te. i. caut⁹ fiã. Cicero de claris oratorib⁹: at uero inquã tibi ego Brute: nõ soluã: nisi pri⁹ a te caueto &c. Plautus in menechmis. Hoc mihi abs te caueo cautius: pro uito.

Celo te illud & de illo. celaris a me illud & de illo. celat etiã tibi a me illud. Terẽtius in Adelph. ea ne me celet. Ouid. in canace: hoc te celauimus unũ. Cice. li. vii. epi. Sed Bassus noster de hoc me libro celauit: & ꝓ deiotaro. De armis: de ferro: de insidiis celare te noluit. & ad Metellum li. v. epi. Debes existimare te maximis de reb⁹ a fratre eẽ celatũ. Lu

cantus quinto. Nullumq; futuri a superis celate diem. Terent. in Phor Si hoc celetur patri in metu sum Aemilius Probus in uita Alcibiadis. Id Alcibiadi diutius celari non potuit.

Certo tecum uel tibi. Virgilius in Buccoli. Tu dic mecum quo pignore certes. Item. Certent & cygnis ululæ.

Cessas in illam rem:& cessas in illa re aliud est. Tardus es ad faciendam rem:& Tardus es in facienda re. Sic cessas in uota: Tardus es ad uota facienda, cessas in uotis: tardus es dum uota facis. S.

Cingitur ensem & ense. Virgili. libro secundo æneid. & inutile ferrum cingitur. Ibidem: impulit his cingi telis.

Cingo illũ balteo:& cingo tibi lat⁹. Naso met. i. Flumiaq; obliqs cixit decliuia ripis. idẽ in li. de põto. Dũq; latus sancti cingat tibi turba senat⁹.

Colloquor cum Tyberio: olim etiam Dyberium colloquor. Tranquillus in Claud. Collocutus sum cum Tyberio: ut mandasti mea Liuia. Plautus in Persa. Vbi cum lenone me uidebis colloqui. idem in Asinaria. Quem adeat: quem colloquatur. & in captiuis. Perlubet hunc hominem colloqui. & in Menechmis. Hunc uolo etiã colloqui:

Comitor amicum actiua significatione fit. comitor amico per ablatiuum passiua. Diom. Virgilius itẽ li. vi. æne. Qui sic comitat eũtẽ. idẽ in. i. Solo comitatus achate. Proptius uero actiua etiã ꝑtulit litteratura: ait enim: Meæ comitarent castra puellæ. & Ouidius secundo de Ponto: Quem pia uobiscum proles comitauit euntem. & Paulo inferius. Pirithoum stygias Theseus comitauit ad undas.

Comparo uel confero tibi illum: & tecum: prisc. xviii. Tulli. item pro. L. Cornelio. Cũ legibus cõferremus. Valeri. li. vii. c. ii. Quã porro subtiliter Anacharsis leges aranearum telis cõparabat. nã ut illas infirmiora animalia retinere: ualentiora transmittere: ita his humiles & pauperes constringi: diuites & præpotentes non alligari.

Compesco illum insanientem:& insanire:& ne insaniat. prisc. xviii.

Condemno te criminis & crimine. Salust. in Catil. præter rerum capitalium condemnatis. Tulli. libro. xiiii. epi. & sceleris condemnat generũ suũ. idem li. ii. ad Curionem. Condemnabo eodẽ ego te crimine.

Cõducit dolori & in dolorem. Serenus:& potu & fœtu stomacho cõducit anetum. plaut. in cistel. Quod tuam in rem bene conducat.

Confert huic rei & ad hanc rem: hoc est utile est. Fabius. iii. interim confert admirationi multum etiã infirmitas: item in. ii. Scio quæri etiã natura ne plus ad eloquentiam conferat: an doctrina.

Confidunt illi & illo. Cæsar libro tertio de bel. Ciuili. Cui maxime confidebat. ibidem. Scipio affinitate pompeii confideret. idem libro tertio de bel. Gal. Multum natura loci confidebant.

Congredior tibi olim dicebant:sicut pugno tibi.dimico tibi.hodie uero dicim⁹:cōgredior tecū:dimico tecū. Ser.i.æn.atq; ipar cōgress⁹achilli.

Conqueror hanc rem:ob hanc rem:hac re:& de hac re. Cōqueror tibi & apud te hoc & de hoc. Suetōius in Aug. Vicē suā cōquestus est. Idē in Claudio. Ipse quodam libello conqueritur ob hanc eandem ualitudinem:& gladiatorio munere: quod simul cum fratre memoriæ patris edebat. Idem in Aug. Tyberio quoq; de eadem re sedulo uiolentius apud se per epistolam conquerenti:ita rescripsit.

Conscius sceleris uel sceleri dicitur. Ouidius quatto Fasto.

Conscia mens recti:famæ mendacia risit.
Sed nos in uitium credula turba sumus.

Maro.i.æne. Et mens sibi conscia recti. Idem in.ii. Et conscia numina ueri. Achontius Cydippe. Fac modo polliciti conscia templa colas. Plaut.in rudente. Semper cauere hoc sapientissimum est: ne cōscii sint ipsi maleficiis suis. Sapho. Conscia delitiis illa fuere meis.

Consulo te & tibi. Vnde Priscia.xviii.inquit. Consulo quando interrogatiuum est:accusatiuo. Acquisitiuum uero datiuo copulatur.

Cōsulo te illud & de illo. Plau.i menechmis Ibo:& cōsulā hāc rē amicos qd faciēdū cēseant. Luc.li.viii. Rectoreq; ratis de cunctis cōsulit astris.

Cōsulo in te hoc. Ter.in Heau. Pessime istuc in te atq; i illū cōsulis.i.erga.

Consulor ab illo de hac re. Suetonius in Aug. Sanxit ergo:ut de bellis triumphisque consuleretur hic Senatus.

Consulo:Prouideo:& Prospicio:tam datiuo ꝙ accūsatiuo iunguntur:sed datiuo prudentiam significant. Priscia.xviii. Et Luc.in quarto. Consulite extremis angusto in tempore rebus.

Contingit tibi uel in te.i.accidit. Contingit te.i.tangit. Ouidius de morte Drusi. Omnis cui uirtus contigit: unus eras. Ibidem. Hei mihi ꝙ facile est:quis hoc cōtigit omnes. Alteri⁹ luctu fortia uerba loqui. Tul.i.off. Atq; in magnis animis ingeniisq; id plerunq; contingit &c.

Conuenit omnibus & in omnes. Sapho. Conuenit illa mihi: conuenit illa tibi. Tullius pro Sexto Roscio. Nō in oēs arbitror oīa conuenire.

Clam custodem & custode. Diome. Donatus etiam scribit clam seruire ambobus casibus. Id autem Plautus quoque in Amph. ostēdit his uerbis. Is amare occepit Alcumenam clā uiro. Et in mercatore. Ratus clā patrem meū posse habere. Ibidem. Nihil potest clā illum haberi.

D

Amnamus hunc ignorantiæ:ignorantia:de ignōrātia. Plinius lib.iiii.epi. Absentem inauditamq; damnauit icesti. Fabius libro secundo. Neq; enim nos tarditatis natura damnauit. Cicero primo libro Tusc. Capite damnaretur. Idem li-

bro primo ad Herennium. Lex uetat eum:qui de pecuniis repetundis damnatus sit:in concione orationem habere.

Decedim⁹ ex ꝑuicia:de ꝑuicia & a ꝑuicia. Tul. li. v. epi. Ex ꝑuincia decessi m⁹. Idē li. ii. Ego de ꝑuicia decederē & li. iii. a me iuitissimo decessisset.

Decet illum uirtus hodie dicimus:olim uero etiam decet illi. Ouid. in re. med. Lude:decent annos mollia regna tuos. Terent. in adelph. Vt uobis decet. Saluft. in Iug. Quibus pro magnitudine imperii ius & iniurias oēs curæ eē decet. Cice. li. iii. de Oratore. Q̄ñq; id deceat prudētiæ.

Dedecet illos & in illos. Tul. i. off. Vt siqd dedeceat in illos:uitemus ipi.

Dedignor illam rem & illa re. Serui. quarto æn. ꝑ accusatiuū sæpius. Lucanus. vi. Dedignat iter. Fabius li. i. Quidam imperia dedignantur.

Deficit mihi pecunia. i. deest. deficiet te salus:id est relinquet. defecit cāpania a Romanis ad Annibalem. i. a Romanorum ductu recessit ad Annibalem:seu rebellauit. Virg. lib. i. g. Quum iam glandes: atq; arbuta sacræ deficerēt syluæ:& uictū Do dona negaret. Tul. ꝑ Sex. Roscio:tēpus te citi⁹ q̄ oratio deficeret. idē ad Cassiū li. xii. epi. Vna cū illo ab republica defecerūt: Suet. i uitellio. Qui pri⁹a galba ad senatū defecerat.

Dego ætatem & ætate: & dego uitam. Tullius pro Sexto Roscio: inter feras sanctius est ætatem degere. Platus in Cistellaria. Quia ego illum unum mihi exoptaui:qui cum ætate degerem. Tullius pro Sexto Roscio. Vitam in egestatem degere.

Delector his & in his. Valerius lib. vii. c. ii. Vt mala consuetudine delectētur:optant. Fabius. ix. Delectatus est in his etiam. M. Tullius.

Derogo tibi uel de te aliquid. Lucanus nono: inuidus annoso qui famam derogat æuo. Cicero libro secundo. Rhet. ueteris. Deinde indignum esse:de lege aliquid derogari:aut legem abrogari.

Desipiebam mentis pro mente desipiebam. Plautus in Epidico. Desipiebam mentis:quum illas scriptas mittebam tibi. N.

Desum nuptiis & in nuptiis. Ouidius in ibin. Causaque non desit: desit tibi copia mortis. Tulli. libro. xiii. epi. ad. Q. Valerium. Nam nec in honoribus meis:laboribusq; unquam defuerunt.

Detraho tibi uel de te. Ouidius quinto Tristium. Detrahat auctori multum fortuna licebit. Tu tamen ingenio clara ferere meo. Tul. li. iii. epi. Ego si in prouincia detrahere de tua fama unq̄ cogitassem. idem de responsis haruspicum. Qui in concione detrahat de Pompeio. Suetonius in Vitellio. De illius amplissima dignitate detrahere.

Detraho tibi hanc rem: id est aufero. Virgilius quinto. Quam demoleo detraxerat ipse.

Dico tibi & ad te. parcius ultimum. Phillis Demophoōti. Dic mihi qd fecimisi nō sapiēter amaui? Cice. de claris oratoribus. Sed in comitiū ue

niant:ad stantem iudicem dicant. Idem de optimo genere oratorum: Vt si de re priuata ad minimum iudicem diceremus: id est apud.

Dignus sum huius rei & hac re. Diomedes. Helena item ad Paridem. Militia est operis altera digna tui. Phillis Demophoonti: Simplicitas digna fauore fuit.

Disco a te: de te: ex te & per te. Terenti. in Adelph. Hei mihi pater esse disce ab his: q uere sciūt. Plautus in pœnulo: De te qdem hæc didici omnia. Virg. li. xii. Disce puer uirtutem ex me: uerūq laborem: fortunam ex aliis. Ouidi. in reme. Discite sanari: per quem didicistis amare.

Discrucior animi: animum & animo. Diomedes. Plautus. Item in aulularia: Discrucior animi & cætera.

Disto a te decem passus & decem passibus. Ouidius in Tristibus. Milia qui nouies distat ab urbe decem. & in ibin. lugeribusq nouem summus qui distat ab imo.

Diues gtō iungit & ablatiuo. Virgi. ii. æne. Insula diues opum. Naso in meta. Ecce uenit magno diues Philomella paratu: diuitior forma.

Dicitur item diues ab hac re: Deianira ad Herculem: & damnis diues ab ipsa suis.

Do tibi hanc rem dotem uel doti. Plautus in Trinūmo: est ager sub urbe hic nobis: eum dabo dotem sorori.

Doceo te artē uel de arte. Tullius lib. vii. episto. ad Trebatiū: Filii causam te docui. Salustius contra Tul. Quem minerua omnes artes edocuit. Cæsar li. vii. de bel. Gal. q̄ de suo aduentu doceant. Salusti. in iug. q Senatū docerent de cæde fratris & fortūis suis. Tulli. pro domo sua ad Pontifices: Quid est enim aut tam arrogans: q̄ de religione: de rebus diuinis: cerimoniis sacris: pontificum collegium docere conari.

Doceor cūcta & de cunctis. Salusti. in Catil. per legatos cuncta edoctus. Tulli. pro Sex. Roscio: Vt mori mallet: q̄ de his rebus Syllam doceri. iterum: De his rebus Sylla doceatur.

Docēda ē rō recte dr̄. Manili⁹ li. iii. Magna est rō breuiterq docenda.

Doceo te fidib⁹. Tulli. ix. episto. Socratem fidib⁹ docuit nobilissimus fidicen: is Connus uocitatus est. Teren. item in eu. ait: & fidibus scire.

Doles amicū ademptū: & tua damna. Doles aduersis uel ꝓpter aduersa. Doleant tibi oculi. doles de me nihil. Doles ab aīo: ab oculis: ab ægritudine. Ouidi⁹. iii. de ponto: Qui me doluistis ademptū. & in tristib⁹: Tu uero tua damna dole. Statius in Th. Bellorū extrema dolem⁹ Tul. lib. vii. episto. consciſſam doles. idem pro Sestio: Meū successorumq Mineruæ indoluit lib. ii. metamor. in fine de inuidia. casum luctumq doluerunt. Virgi. & nostro doluisti sæpe dolore. Fabius libro. ix. Nec potest ei credere: aut propter eum dolere: & irasci iudex: cui putat hoc

uacare. Coelius Ciceroni libro octauo epi. Nunquam tibi oculi doluissent. Terent. in eu. Hoc tibi doleret: itidem ut mihi. Ouidius: Sum miser: & de me q̄ doluere nihil Plautus in cistellaria. Doleo ab animo. Doleo ab oculis. Doleo ab ægritudine.

Doleo uicem tuam nostri dicunt: pro in tuam. Prisc. viii. Suetonius item in Tyberio. Se quoq̧ respōdit uicem eoru3 dolere. Præterea dolet dolorem. seruit seruitutem. furit furorē. antiqua figura est. Ser. li. xii. æn.

Dominor illi: in illū: & in illo. Virgilius. Et uictis dominabit̃ argis. Ouidius primo Meta. Et quod dominari in cætera posset. Salust. in Catil. Sed profecto fortuna in omni re dominatur. Cicero autem passiue dixit lib. i. off. O domus antiqua q̄ dispari domino dominaris:

Dono illi seruum: uel illum seruo more Attico dicitur. Priscianus decimo octauo. Virgilius libro quinto. Sergestum æneas promisso munere donat. Plautus item in truculento. His te dono.

E.

Effugio manus & e manibus. Virg. iii. Effugimus scopulos ithacæ laertia regna. Tullius de laudibus Magni. Rex ipse e manibus effugit. Egeo & Indigeo huius rei & hac re. Salustius in catil. Maiores nostri Patres Conscripti: neq̧ cōsilii: neq̧ audaciæ unq̄ eguere. Lucanus in nono. Ipsa caloris egens. Idem libro octauo. Cæsar eget ratibus. Leander ad Herodotus. Arte egeo nulla. De indigeo uideas suo loco.

Egredior urbē: urbe: ab urbe & extra urbē. Salu. Raro egressa fines suos. Suetōius in aug. Quāuis statuisset: nō egredi tabernaculū. Virg. ii. æn. Est urbe egressis tumulus. Sueto. in Tyberio. Nō egressus est uilla. Ibidem ab urbe egrediens. Iterum e conuiuio egrediens. Et in Claudia. Vetaret egredi ab urbe. Terentius in Phor. A fratre egressa est meo. Tullius pro Quinto Quintio. Si extra hos cancellos egredi conabor. Fabius libro primo. Neque extra præscriptum egredi poterit.

Eripio tibi: a te & de te uitā. Sueto. in Tybe. Quoniā sinistra fortūa Caiū & Luciū filios mihi eripuit. Tul. in Vatiniū testē: Eripueras Sēatui pro uinciæ decernendæ potestatem. Terentius in eu. Vt illam a me eripiat. Idem in Phor. Atq̧ a crimine hoc Antiphonē eripiā. Tullius in Vatinium testem. De tuis tuorumq̧ manibus ereptos.

Erubeo hāc rē & hac re. Virg. ii. æn. Sed iura fidēq̧ supplicis erubuit. Fabius libro sexto. Ni nostra crudelitate aliena studia erubescamus Helena ad Paridem. Non satis occultis erubuiq̧ notis.

Aemulor illi & illū. Fabius libro. x. Et consumati iam patroni ueteribus æmulant̃. Teren. in and. Quorum æmulari exoptat negligentiam.

Eo uiā & uia dicimus. Cicero ꝓ murena. Hāc uiā dico ite uiā. Vir. iiii. Lō

gã incomitata uidetur ire uiam. Terent. in Phor. Eo recta uiã equidem illuc. Seneca epistola. xcv. Non licet inquam ire recta uia.

Esse. Iste uult esse pius dicimus. Credo fuisse tibi fidelis. Sperabam me eẽ medicũ. Incipe mihi esse mitis. Noli mihi esse auarus. Tutũ puto: iam bonũ esse socerum dicitur. Lucanus tamen ait libro. ix. Tutũq; putauit iam bonus esse socer. Et Ouidius lib. xiii. met. ait. Sed enim quia rettulit Aiax esse Iouis pronepos: Idẽ libro primo de ponto ad Maximum. Hoc ubi uiuendum est satis est si consequor aruo. Inter inhumanos eẽ poeta getas. Esse philosophum prodest. Bonum est esse poetã. Mihi licet esse pio. Et mihi licet esse pium: nõ pius. Cunctis autem exẽpla collegimus. Lucanus lib. i. Exeat aula: qui uult esse pius. Hypermestra ad Linũ. Esse reã præstatq̃ sic placuisse parenti. Si enim unico hæret casui: debet ille esse accusatiuus. Naso libro. v. meta. Quantum est: esse Iouis fratrem. Idem libro. ix. Et me dignus eras: uerum nocet esse sororẽ. Terentius in Eu. Apparet: seruum hunc esse domini pauperis. Vbi Priscianus libro. xvii. ait: ita dixisse Terẽtium: pro apparet hic seruus. Terẽtius autem optime & secũdũ usum locutus est: ut ostendunt superiores auctoritates. Licet etiam ut Priscianus ait dicere. Vnde inqt Vatinius libro quinto epi. ad Ciceronem. Dicitur mihi tuus seruus fugitiuus Vardacis esse. Naso libro. viii. Met. Nec fortibus illic profuit armentis: nec equis uelocibus esse. Ibidẽ. Vobis imunibus huius esse mali dabit. Fabi. lib. iii. An illi accidat uiro bono esse uel malo. Hypmestra ad Linũ. Quo mihi cõmisso nõ licet esse piam. Fabius lib. vii. An huic eẽ pcuratorẽ liceat. Et li. iiii. Procuratorem tibi esse nõ licuit. Ter. in heau. Nõ expedit bonas eẽ uobis Cæsar li. vi. de bel. Gal. Quib⁹ iã licet eẽ fortunatissimos. Qui ergo aliter docuerũt: an recte qdem: iam cunctis patet.

Est erat. fuit. impersonale reperitur: iungit enim genitiuo & infinito. Tullius li. i. de legib⁹. Nec est uiri boni errare: id est nõ pertinet ad bonũ uirum. Iungitur item nominatiuo & infinito. Ntũs aũt erit: meũ: tuũ: suũ nostrum & uestrum. Tullius p Lucio Cornelio. Neq; enim ẽ meũ: cõtra auctoritatẽ Senatus dicere. Idẽ epistola ad M. Marcellũ. Tuum est consulere temporibus & incolumitati & uitæ & fortunis tuis. Terẽt. in heau. Sed ẽ nostrum intelligere utcunq;: id est ad nos ptinet. Ter. itẽ in phor. ait. O mitto proloqui: nã nihil ad hãc rem est. pro pertinet.

Est mihi nomen Cicero & Ciceroni dicimus. Ter. Hecyra est huic nomẽ fabulæ. Plautus in rudẽte. Hic atq; in cælo: nomẽ arcturo ẽ mihi. Virgilius. Cui Remulo cognomen erat. Melius est datiuo uti: ut etiã Seruius libro primo æneı. ait: ibi. Cui nunc cognomẽ Iulo. Priscianus uero libro. xviii. inquit. Conscius sum mihi benefaciẽti: & benefaciẽs nři dicũt: quomodo dicimus. Nomẽ est mihi iulus: & iuli: & iulo: & iulũ.

Euadimus hostem & ex hoste.i.effugimus. Suetonius in Tyberio. Carmilius me euasit. Tullius pro Sylla. Cuius ex insidiis euaseris. Euado gradus & ad gradus:idest ascendo. Virgili.lib.iiii. Sic fata gradus euaserat altos. Et lib.ii. Euado ad summi fastigia culminis inde &c.

Euenit meis litteris: in meas litteras & in meis litteris. Cicero lib.ii.epi. ad Curionem. Ex quo uereor ne idem eueniat in meas litteras. Achōtius Cydippe. In caput & nostrum dominæ periuria quæso eueniant: pœna tuta sit illa mea. Fabius lib.x. Quod in orationib⁹ quoq; euenit.

Excanto te ueteres ſm Græcos: nos excanto tibi Diomedes.

Excedo italia uel ex italia. Cæsar libro.i.de bel.Ciuili: Italia excedere cōstituerat. Suetonius in claudio Italia excessissent. Virgi.lib.quinto. Ergo alacris: cunctosq; putans excedere pugna. Decius Brutus ad Tul.li. xi.epi. Ex italia non excedam. Terent.in and. Ex istoc excesserat loco.

Excrucio me animi:& id excrucior. Plautus in epidico. Qui dum filii causa: cœperam ego me excruciare animi. Ibidem. Id ego excrucior.

Exeo aulam: aula: ex aula: & de aula. Terent.in Hecyra. Quum limen exirem. Lucanus libro.i. Exeat aula qui uult esse pius. Tulli.lib.iiii.epi. Ne aut tibi exire ex urbe necesse sit. Idem primo libro Tuscu. Vt exeamus e uita læti. Et de responsis Haruspicum. De cauea exire iubebant.

Exonero te curis & ex curis. Terē.i Phor. Nos quoq; amicos ei⁹ exonerastis metu. Plaut.in epidico: Atq; ita pfecto: ut eā ex hoc exoneres agro.

Exoro te uel a te hāc rē. Terē.i andria. Sine te exorē hæc. Plau.i bacchidibus. Hāc ueniā illis sine te exorē. Ibidē: ego qdē ab hoc certe exorabo:

Expedio me cura & a cura. Terēt.in hecyra. Teq; hoc crimine expedi. Ibidē. q te citi⁹ expedias ab his erūnis. & i Phormiōe. Cura sese expediuit.

Expello te Sicilia uel e Sicilia. Suet.in Tyb. Poenos sicilia expulit. Luc.li. iii. Sedibus elysiis campoq; expulsa piorū. Cœlius Ciceroni li.viii.epi. Nam me cum expulisset ex italia Pompeius. Luc.lib.ii. Expulit armatam patriis e sedibus urbem.

Expirat.& animam expirat. Prisc.xviii.

Extraho te curia uel e curia. Suetoni.in Cæsare. Marcum Catonem interpellantem: extrahi curia per littorem: duciq; in carcerem iussit. Idem in Vitel. Extractus e latebra. Terentius in hecyra. Et ex quanta erumna me extraxeris.

Exuo me uestem: ueste & e ueste. Exuo mihi uestem. Virgili.lib.quinto. Et tu troianos exue cæstus. Sueto.in Cæs. Nullum unq̄ hostem fudit: quem non castris quoq; exuerit. Idem in Calig. Ac bonis exuti uenas sibi inciderent. Statius. Tha.nono. Magnoque e uulnere telum exuit ipse gemens. Naso Metamorphose.septimo. Iamdudum uincula pugnat exuere ipse sibi. Idem libro tertio de arte. Anguibus exuitur tenui cum pelle uetustas.

F.

Acio te certũ & certiorẽ. Vir.li.iii. Anchisen facio certum. Plautus in pseudolo. Fac me certũ qd tibi sit; iuuabo. Ibidẽ epistola atq; imago me certũ fac. Et in aulularia: abiit: neq; est me certiorẽ fecit. Id tam ultimũ soluta oratio postulat.

Fastidit illius & illũ. Plautus in aulularia. Abiit: neq; me certiorẽ fecit: fastidit mei. Vir. in. B. Inuenies alium: si te hic fastidit alexis.

Fatur: mihi uel ad me. Virgilius libro primo. Hic tibi fabor enim Lucanus libro octauo. Et ad superos obscuraq; sidera fatur.

Feci tui causa & tua causa feci: hoc differũt. Vt tui causa tũc dicamus: si aliquid ipsi ad quẽ loqmur p̃stiterimus: utputa: tui causa te defendi. Tua uero cã tũc: quũ alteri aliqd alterius cõtẽplatiõe p̃stamus. Vt tua cã hoiem tuũ defendi. Ser. li. xii. Vict⁹ amore tui cognato sanguĩe uict⁹.

Fœlix huius rei, & hac re. Syllius lib. ii. Fœlix morte necis: patriaq; supstite fœlix. Maro li. iiii. At non infœlix animi. & li. xi. Fœlix morte tua.

Fœneror & fœnero idẽ significant. Seneca epistola. ii. Quantum pascat: aut fœneretur. i. ad usuraȝ det. Et epistola. xli. Multũ serit: multũ fœnerat &c. Cicero itẽ in lelio inquit. Vt enim benefici liberalesq; sum⁹ nõ ut exigamus gratiã: neq; enim beneficiũ fœneramur: sed natura p̃pẽsi ad liberalitatẽ sumus. Sic amicitiã nõ spe mercedis adducti: sed q̃ oĩs eius fructus in ipso amore inest: expetẽdã putamus. Et p̃uerbioȝ. xix. Fœnerat̃ dño: q miseret̃ paupis. De quo uideto etiam in Mutuo.

Fessus animo & fessus corpore dicit̃. quod magis est p̃priũ. Fessus etiam reg'a fortuna uenientium. Ser. li. i. æn. Fessi rerum &c.

Fido huic rei & hac re. Virgi. lib. ix. Et fidere nocti. Et libro septimo. Moliri iam tecta uidet: iam fidere terra.

Figo hastam terræ uel in terra. Lucanus libro. vii. Pars terræ figere tela. Virgilius libro sexto. Ramumq; aduerso in limine figit.

Flagito Pindaȝ libros: flagito libros a Pindaro Tul. p̃ Plantio: Dicẽdũ est id: quod ille me flagitat. Idẽ lib. iiii. epi. A te flagitẽt. Et p̃ Sylla hãc a me orõnẽ flagitasset. Et florus a tribunis agros & cibaria flagitaret:

Formido illi & illũ: sed differũt. Plau. ĩ aulularia. Auro formidat Euclio.

Fraudo illum hac re uel in hac re. Lucanus li. ii. Nullo fraudemus sanguine bellum. Tul. pro Sex. Roscio: Si nulla in re te fraudauit.

Fugio illum uel ab illo. Virgilius in Bucoli. Q uem fugis ah demens. Iuuena. saty. vi. Quæ fugit a sexu.

Fungor consulatum & consulatu. Sueto. in aug. Qui suã uicẽ p̃sidẽdo fungerentur. Terentius in Adelph. Liberalis funct⁹ officiũ est uiri. Et in Phor. Functus adolescentuli officiũ est. Plaut. in Amph. Teq; absente hic munus fungat̃ tuũ: Ter. in Adel. Et tuo officio fueris functus.

G

Audeo mihi uel mecum. Cicero lib. vi. epistola ad Basilium: Tibi gratulor: mihi gaudeo. te amo tua tueor. Terenti. in hecyra: Vt tacita mecum gaudeam.

Gaudeo uirtute uel de uirtute: propter uirtutem ratissime. Teren. i hecyra: Gaudeo ita me dii amẽt gnati causa. Cicero lib. vii. epistola ad Marium: De bursa te gaudere certe scio. Item de responsis haruspicum: Gaudeo mihi de toto hoc ostẽto. idem lib. ii. de finibus: est autem a te semper dictum: nec gaudere quẽq̃: nisi ꝓpter corpus: nec dolere. Ibidẽ Vt is qui propter me aliquid gaudeat &c.

Gaudeo illud: gaudeo gaudiũ & gaudio. Cicero de claris oratoribus: Simul illud gaudeo: ꝙ & æqualitas uestra' &c. Plautus item in mostellaria inquit: Hæc qui gaudent: gaudeant perpetuo suo semper bono. Cicero li. viii. epi. In theatrum Curionis hortensius introiit: puto ut suuꝫ gaudium gaudeamus Teren. in And. Nemo est quem malim omnium. Nam hũc scio mea solide gauisurũ gaudia. Plautus in Persa. Qui inuidet mihi & ei: qui hoc gaudio gaudet.

Glorior meis uel de meis & in meis diuitiis. Seneca epistola. lxxviii. Vides aliquem gloriari senectute longa. Tullius in uatinium testem: De tuis diuitiis intolerantissime gloriaris. Cicero li. iii. de finibus: Deinde quæro: quis aut de misera uita possit gloriari: aut non de beata. idem lib. ii. off. Nobis quoq; licet in hoc quodammodo gloriari.

Gratulor gaudeo pariter cuꝫ alio & gratias ago. Afranius: Gratulor diis. i. gratias ago. Priscia. xviii. Terentius item in heau. Ohe iam desine deos uxor congratulando obtundere.

Gratulamur aliis: lætamur nobis. Cicero id ostendit primo epistolaꝝ ad Lentulum: ait enim. Quod mihi de nostro statu de Milonis familiaritate: de leuitate & ĩbecillitate clodii gratularis: mime miramur te tuis'ut egregiũ artificẽ ꝑclaris opibus lætari. eadẽ epistola ẽt inqt: qđ mihi de filia: & de crasipede gratularis agnosco humanitatem tuam.

Gratulor tibi hac re: hanc rẽ & de hac re. Cœli' ciceroni li. viii. epi. Gratulor tibi affinitate uiri mediusfidi' optimi. cicero li. i. epi. ad Lẽtulũ. Qđ mihi de filia &cæ. ut supra. Plaut. in captiuis: eunt obuiã: gratulanturq; eã rẽ &c. Idẽ in sticho Ibo ĩtro: & gratulabor urm̃ aduentum filiis.

Grauor hãc rem uel hac re. Virg. lib. x. qđ si q̃ uoce grauaris: mẽte dares. Fabius lib. i. Quæ si qs grauabiꝰ. Suetonius in aug. Ampla & operosa prætoria grauabaꝰ. Vir. li. ix. Pluuia quũ forte grauanꝰ. Statius prima sylua inqt: Leuã tritonia uirgo nõ grauat. Oui. itẽ li. iii. trist. Illa meos cãus aggrauat: illa leuat. In met. Degrauat ætna caput. Ser. ãt li. x. æn. ait: Aggrauor aduentum tuũ: grauor præsentiam tuã: grauiter fero.

H

Abitat in platea:uallibus imis.Rhodi.ruri.casas.Terẽtius in Andria:in hac habitasse platea dictum est Chrysidem. Tulli us pro.M.Cælio in ædiculis habitet.Maro li.iii.æn. Habitabant uallibus imis.Et in.vi.Lucis habitamus opacis. Terenti. i eu.Ea habitabat Rhodi.Tul.p Sex.Roscio:ruri:semp habitarit.Vir. in Buc.Atqꝫ humiles habitare casas.ibidẽ:habitarũt dii quoqꝫ syluas.

Habitabat Romæ & Romam dicimus.Priscia.xviii.

Hærent parietibꝰ uel in parietibus uel ad parietes scalæ:hæreo me in terram.Virgi.li.ii.hærent parietibus scalæ.Oenone Paridi:hærebat gremio turpis amica tuo.Ouidius li.iii.Met.Scopulis hærerem semper iisdem.Syllius li.v.hæsit in opposito cuspis sydonia ligno. Naso li.ii. met.Pluma erat:inqꝫ cutem radices hæserat imas.Varro li.i.de agricultura.c.xxxi.de uicia:Ad quem hæreat:id solet uincire.

Horreo ensem & ense.per accusatiuum sæpius.Virgi.libro.iii. geor.Aut impacatos a tergo horrebis iberos.

Hortor illum ad pacem uel de pace.Tullius Philip.4.Gallianı totã hortaẽ ad bellũ.Cæs.li.i.de bel.ciuili:Vt libonẽ de cõciliãda pace hortet.

I

Donẽꝰ huic rei uel ad hãc rem.Iuuena.sat.14.Si facis ut patriæ sit idoneus:utilis agris.Plau.in pœnulo: Tot qdẽ nõ potuisti adducere hoĩes magis ad hanc rem idoneos.

Ignosco sceleri eius & ignosco ei scelus. Plautus in Mustel.Stultitiæ adolescentiæqꝫ eius ignoscas.Et in Milite: Nunc hoc mihi ignoscas quæso.

Illudo tibi & te:insulto etiam tibi & te dicimus.Virgi.libro.ii.Certantqꝫ illudere capto.Et alibi: Verbis uirtutẽ illude superbis.Salustius item: Multos a pueritia bonos insultauerat.

Iminet illis & in illos.Ouidius li.Metam.Iminet exitio uir coniugis: illa mariti:Cicero Philippica septima:Qui in gallia delectus habent: q'in nostras fortunas imminent.

Impertio.i.partem do:ut scribit Noniꝰ.Scribiẽ aũt p e post p.Dicimusqꝫ imptio & imptior actiue tm̃ significationis:sicut partio & partior.

Impertio illum hac re & impertio illi de hac re. Terentius in adel. Sed cur cesso heram his malis impertiri.idem in eu.Plurima salute Parmenonem summum suum impertit Gnato.Plautꝰ in aulularia: Minusqꝫ me impertire honoribus.Cicero of.ii.Sæpe idoneis hominibus & indigentibus de re familiari impertiendum est.Dic autem impertio per e:non autem impartio per a:ut multi solent.

Impersonalia passiuam uocem habentia datiuo uel ablatiuo iunguntur.

quod multi hoc tempore mihi negabant: quia absoluta.i. sine aliquo casu semper inuenerant. Vnde e multis quæ potuissem afferre subieci quædam. Cicero lib.iii.epistolarum. Quum ad me aditum eēt ab iis: qui dicerent a se intolerabilia tributa exigi. & lib.vi.ad Trebianū: Sed nihil est a me inseruitum temporis causa. & li.xiiii.ad uxorem. Minus est erratum a nobis. Cæsar item lib.iii.de bel.gal. Quum ab hostibus constanter ac non timide pugnaretur. idem in.v. A nostris resistitur. Liuius in Romulo: & Romam inde frequenter migratum est a parentibus ac propinquis raptarum. Tulli.i.offi. Occurritur autem nobis: & quidem a doctis & eruditis & cæ.

Impersonale īfinitiuum a passiuo sic differt: impsonale in īfinitum resoluit actiuū: ut Amari a me uolo: pro amare uolo. Si tñ in significatiōe passiua proferantur: necesse est etiam accusatiuum subaudiri: ut Amari a me uolo illum. pro amare uolo illum. Priscia.xviii.

Impleor meri: mero & de mero. Vir.i.æn.īplent ueteris bacchi: pīguisq; ferinæ. Luc.li.i.implent ualido tyrone cohortes. Marti.li.xiiii. Hos nisi de flaua loculos implere moneta: Nō decet: argētū uilia ligna ferāt.

Implicor his: & in his Priscianus.xviii.

Impono tibi pro decipio. Iuuenalis satyra.4. Quis priscum illud miret acumen Brute tuum? facile est barbato imponere regi.

Impono tibi onus & in te. idest superpono uel addo. Iuuenalis satyra.vi. imponit finem sapiēs & rebus honestis. Plautus in Bacchidibus: in te ergo hoc onus omne impono lyde. Palladius de Persico: imponitq; leues in stipite phyllidis umbras.

Incessit mihi uel in me illd'. Vir.4.g. Regib' icessit magno discordia motu. Terē.i And. Noua nūc religio istec in te icessit.i.ingruit ac inuasit.

Incidit in hanc rem & in hac re. Tullius lib.i.Retho.ueteris: Atq; harum aliquam in omne genus causæ incidere necesse est. Nam in qua re nō inciderit: in ea nihil esse poterit controuersiæ. idem lib.ix.episto.ad papyrium: incidunt autem in sermone uario multa.

Incumbo Reipublicæ: ad remp. in rem. aut in rep. per dtūm parcius. Tullius li.x.episto. Mi Plance: incumbe toto pectore ad laudem. Idem de laudibus magni: Ad id bellum icumbere. & lib.x episto. Vt in remp. omni cogitatione: curaq; icumberes. ibidem: Incumbe per deos īmortales in eam curam & cogitationem: quæ tibi summā dignitatem & gloriam afferat. Fabius lib.ii.in id maxime quod poterit icumber. Tullius ibidem: Vt tota mēte omniq; animi impetu in rep. incumbas.

Indigeo parentis & parēte. Ter.in And. Quasi tu huius īdigeas pr̄is. Vir.ī buc. Quorū īdiget usus. Suetonius in Cæsare: Prout q̄q; idigerent monitione. Valerius itē li.vii. Vnicæ filiæ pater Themistoclē cōsulebat:

utrũ eam pauperi ornato: an locupleti parum probato collocaret. Cui is malo inquit: uirum pecunia: q̃ pecuniam uiro, indigentem. Quo dicto stultum monuit: ut generũ potius q̃ diuitias generi legeret.
Indignor illam rem & illa re Priscianus.xviii. Virgi.item lib.ii.æn.& casum insontis mecum indignabar amici.idem lib.v. Hi proprium decus: & partũ indignant honorem. Cicero item li.i.retho.ueteris.& dicere ea: quæ indignentur aduersarii: tibi quoq; indigna uideri.
Induco animum huic rei: induco in animũ hanc rem. Teren.in And. Ne illis animũ inducas.idem in heau.istuc in animum inducas.
Induo te uestem & induo tibi uestem. Teren.in eu. Meã ĩpe induit. Plautus in casina: Loricam ĩduam mihi. Naso libro.vi.met. Germanamq; rapit: raptæq; insignia bacchi induit. Virgi.lib.xi. Harum unam iuueni: supremũ mœstus honorem ĩduit. Fabius li.i. Nihil eñi est peius iis: qui paululum aliquid ultra primas litteras progressi: falsam sibi scientiæ persuasionem induerunt. Hinc ĩdutas uestes optime dicimus: poeta lib.iii.geor. Vestesq; rigescunt indutæ. infit illis: uel ad illos. Apulei[9] li.v. ea nocte ad suã psychen sic infit maritus cum dtõ passim reperit.
Insidet illi: insident floribus: insidet in animis. Virgi.i.æn. insideat quantus miseræ deus.i.insidias paret. idem li.vi. Floribus ĩsidunt.i.ĩsistunt. Tullius pro.L.Cornelio: Sed in animis omnium penitus insederit.i. animis omnium placuerit.
Insilio naui & in naui. Luca.x. Sed cæca nocte carinis insiluit Cæsar: plautus ĩ milite: Maximum in malum: cruciatumq; ĩsiliamus. idem in Rudente: Ambæ in Scapham insiluimus.
Insimulor a te criminis & crimĩe. Plautus in Amp. Neq; me perpetiar pbri falso ĩsimulatam &cæ. Fabius libro.iiii. Aut siquis repetundarum crimine ĩsimulabitur. Hypsiphile iasoni: Vtinam temeraria dicar Criminibus falsis insimulasse uirum.
Insisto huic rei: hanc rem & ĩ hanc rem. Luca.libro.3. illis & uolucres metuunt ĩsistere ramis. Fabius libro.i. Ne uulgarem uiam ĩgressus alienis demum uestigiis ĩsisterem. Virgilius libro.vi. Nulli fas casto sceleratum ĩsistere limen. Plautus in Captiuis: Facere certum est: proinde ut omnes itinera insistant sua. Et in Milite: insistite hoc negocium sapienter. ibidem: Age: nunc iam insiste indolos.
Insto illi & illud. Virg.lib.i. instans operi: regnisq; futuris. & lib.viii. Heu q̃tæ miseris cædes lauretib[9] ĩstant. Suet.ĩ Tyb.& p̃uadens hostis instaret: ultro cedentibus. Plautus in persa. Tibi multa bona instant a me. Virg.li.viii. Parte alia martis currumq; rotasq; uolucres instabant.
Insulto tibi & te. Sueto.in Cæs. Ex eo ĩsultaturum oĩum capitibus & cæ. Teren.in eu. Ne tu istas faxo calcibus sæpe insultabis frustra. Salusti[9]:

Multos a pueritia bonos insultauerat.

Insultare est inimicos irridere per cauillationem. Seruius libro. x. Cernis ut insultent rutuli.

Insum fonti & in fonte. Suetonius in Dom. Illorum corõis inerat illius imago. & in Tito: & cui non minus auctoritatis inesset q̃ gratiæ. Ter. in eu. in amore omnia hæc insunt mala.

Interdico tibi aqua & igni. dicitur etiam per accusatiuũ. Sueto. in Augu. Alteri ob ingratũ & maliuolũ aĩum domo & prouinciis suis interdixit. iustinus lib. v. & cui pauloante omnem humanã opem interdixerãt. Seneca item epist. lxvii. interdices mihi inspectionem rerũ naturæ. Ouidius lib. vi. meta. Cui quondam regia coniunx orbem interdixit.

Interdicit mihi aqua & ignis. interdicit mihi aqua & igni. interdicor aq̃ & igni. Tullius ad põtifices pro domo sua: Velitis: iubeatis: ut. M. Tullio aqua & ignis ĩterdicatur. ibidem: ut mihi aqua & igni interdiceret: Sueto. in aug. Priusq̃ Senatusconsulto interdiceretur. & in Claud. Hi quibus magistratibus prouinciae interdicerentur.

Interdictum est illi italia: interdictũ est aqua & igni. Pli. li. iii. epis. Prisco ĩ bieniũ italia ĩterdictũ. idẽ in. 4. Quib' aqua & igni interdictum est.

Intersum lectioni & in lectione: id est præsens sum. Tulli. li. xi. epi. ad. D. Brutũ: Qui nostro sermoni interfuit. & li. x. ad plãcũ: Siqd erit in quo me interesse necesse sit: nunq̃ deero. idẽ li. xiii. Qua in re ego interfui.

Intersum illi. i. differo ab illo. Terentius in eu. Stulto intelligens quid intersit. Additur quoq; inter cum accusatiuis. Cicero lib. i. retho. ueteris: inter officium & finem hoc interest.

Interest pertinere etiam denotat. Plinius in principio de mũdo loquens: Huius extera indagare: nec interest hominum: Nec capit humanæ cõiectura mentis. Cicero item li. v. epi. ad Messinum: Videtur enim mihi res in propinquum adducta discrimen puto autem mea non nihil interesse. quanq̃ id ipsum quod intersit: non sane intelligo.

Interest & refert gtõ adiungi solent omnium casualiũ: absq; ,pnominib' quinq;: pro quo℞ genitiuis ablatiuos ponimus possessiuo℞: ut ĩterest & refert mea: tua: sua: nostra & uestra. Cuia quoq; infiniti possessiuũ cũ supradictis uerbis pro genitiuo primitiui ponitur. Priscia. lib. xii.

Interest nostræ laudis & ad nostrã laudem pro utile est: uel est magni põderis. Tullius Lucio Luceio li. v. epi. equidem ad nostrã laudem non multum uideo interesse: sed ad properationem meam quidem ĩterest non te expectare dum ad locum uenias. idem ad Curiõem: Quod eis scire: aut nostra aut ipsorum interesset.

Intrat urbem uel in urbem. Suetonius in Vesp. Aedem Serapidis submotis omnibus solus intrasset. Luca. lib. viii. Nõ ĩtrare suos infesto Cæsa

re portus. Tul. pro domo sua ad pontifices: in capitolium intrare.

Intus in naui & intra nauim. Cicero libro. iii. de finibus: Vt ea quæ sunt intus in corpore. Plautus in Mercatore: Vbi eam uidit intus intra nauim. Poeta libro. vii. ænei. ait: Tali intus templo: pro in tali templo: seu mauis datiuum esse.

Inuadũt illos & in illos. Salustius in Catil. Tanti uis morbi atq; uti tabes plerosq; ciuium animos inuaserat. & in iug. Milites iugurthini signo dato castra hostium inuadunt. item in Catil. Tanta uis auaritiæ in animos eorum ueluti tabes inuaserat. Tullius pro Sex. Roscio: Accusant hi: qui in fortunas huius inuaserunt.

Inuideo tibi gloriæ: gloriã: & gloria. Diom. Plautus item in Mostellaria inquit: Qui inuident: ne unq̃ eorũ quisq̃ inuideat prorsus commodi. Virgilius in buc. Liber pampineas inuidit collibus umbras: & lib. iiii. æn. Ascanione pater Romas inuidet arces. Luca. li. vii. inuidet igne rogi miseris. Dicitur etiam inuideo tibi i hac re. Tullius pro Lucio Flacco: Purpuram tyriam: in qua tibi inuideo.

Irascor illi dolore & ob dolorem. Ouidi⁹: irascor uotis: heu leuis ipsa meis. Terentius in hecyra. Est ob eam rem iratus natus. Plautus in Mercatore: Nunc uos mihi irasci ob multiloquium non decet.

Iubeo te aliquid. Tulli. ad Seruiũ Sulpitiũ: Nõ quæ te aliquid iuberent.

Iubeo te & tibi. Ter. i heau. immo filiũ iube poti. Diomedes: Præcipio tibi: iubeo famulũ. Macrobi⁹ sat. li. i. & potitio ac pinario sacrorũ custodibus iussit: ne mulierẽ itẽresse pmitterent. Lactãti⁹ th. i. iusserat eni cadmo filio agenor: ut non nisi inuenta sorore rediret ad patrem.

Iubeo facias: iubeo dicas: hortor legas: uel iubeo ut facias & cæte. utrũq; recte dicitur. Priscianus. xviii.

Iubeo te currere: iubeo tibi ꝓficisci. & impo tibi uel te ꝓficisci. p̃cipio tibi legere: & p̃cipio te legere: sic & similia recte efferim⁹. Verbis. n. p̃ceptiuis: qb⁹ datiui adiũgũt possum⁹ actõs copulare ĩfinitis cõseq̃ntib⁹. Pris. li. xviii. Syl. itẽ li. i. inqt: corpusq; supbo uictori spoliare negant.

Iubeor nõ dicimus: unde possit uenire iussus participium. usurpauit tam poeta li. x. & socii cesserũt æquore iusso: p ipsi iussi. ita Serui⁹: Atq; Horatiũ imperor usurpasse primo epistolarũ & iuberis. Tu tamẽ scito iubeor passim legi. Suet. in Tyb. Facere iubebat. idem in calig. Quũ occidi iuberent. Cicero li. iii. reth. ad herẽniũ: Tãtũ iter singula iterualla spatii cõsumere iubemur: Quisq; aũt plurib⁹ i locis ea leget & similia.

Iuro terrã: mare: sidera: iuro quoq; p terrã &c. Vir. li. xii. Hæc eadẽ ænea terrã mare sidera iuro. Sapho Perq; nouẽ iuro numina nostra deas.

Iuuo te dicimus: olim tibi etiam. Plautus meus in cistellaria: Quando ita tibi iuuat: Vale atq; Salue.

L.

Aboro causa uel de causa illius.tu laboras expedib⁹.Tullius pro Deotaro:Laboro equidé regis Deiotari causa. Ibidem.Sed tũ de illo laboro: tuꝫ de multis amplissimis uiris.Itẽ li.ix.epi.ad papyriũ. Quod ex pedib⁹ laborares. Lædo illũ & illi quondam.Luc.li.vii.Læsisti superos.Terent.in Adelph.Nulli lædere:arridere omnibus.

Lætor luce uel de luce.Lucanus lib.viii.Lætatur honore rex puer insueto.Tullius pro.M.Marcello.Nam lætari omnes:non de unius: sed de communi salute:sentio. Ter.in Adel.Lætus est de amica.

Latet ueritas illum & illi quod rarius. Virgilius li.i.æn.Nec latuere doli fratrem iunonis & iræ.Lucanus item li.i. At mihi semp. Tu quæcũqꝫ moues tam crebros causa meatus. Vt superi uoluere lates.

Libero te cura uel a cura. Tullius libro.iii.epi.Libero te ista cura.Item libro primo Tusc.Aut ægritudinæ aut metu liberentur. Item pro Sex. Roscio.Et suspicione omni liberati sunt.Et pro.M.Marcello. A scelere certe liberati sumus.Et li.xiii.epi.Hũc ego a Cæsare liberaui.

Loquor tibi:loquor ad te:loquor tecum uerbis honestis:& honesta uerba.Ouidius lib.i.de arte.Ne dubites illi uerba secunda loqui. Suetonius in Claud.Etiaꝫ heroicis locutus est uersibus.Plautus in menechmis. Ad hominem aliquem loquar.Et in mercatore. Decide caput:si salsum ad te loquar. Vergilius lib.ix.æn. Ad quem sic roseo thaumantias ore locuta.Ouidius libro.i.de ponto.Et modo cum chara coniuge multa loquor. Dic autem alloquor te uerbis amenis. Luca.libr.ii. Alloquitur tacitas ueneranda uoce cohortes.

Lucet igne:lucet ex igne.Canace.Ouidiana.Vt meus ex isto luceat igne rogus.Tibullus.Dum meus assiduo luceat igne focus.

Ludificor illum:non illi. Terentius in eu. Postquam ludificatus est uirginem.Ibidem.Tu me etiam hic Nebulo ludificabere? Plinius libro sexto epistola.Et sua & aliena mala ludificabantur.Plautus in Amph. Audes herum ludificarier.Item. Qui ludificas me. Dicitur autem ludificor & ludifico ut comitor & comito.

Ludo aleam & alea.Suetoni.in Cæsare. Troiam lusit:turba duplex maiorum minorumqꝫ puerorum. Et in aug. Aliquando ut uincat ludit assidue aleam.Item:uel talis:uel par impar:ludere. Et in Claudia. Alea studiosissime lusit. Plautus in Mostel. Scis solere illac ætate tali ludo ludere.

Lugeo amicum & amico. parcius tamen per ablatiuum. Tulli.libro septimo epistola. Sed me hercule & tum Remp.lugebam. Idem libro secundo Reth.ueteris.Illa enim hostium mortem lugebat.

M.

Aledico tibi & te. Maledico tibi.i.contra te dico male. Prisciа.xviii. Ego autem ſemper datiuo nunquam accuſatiuo iunctum inuenio. Terent.in eu. Neſcis cui maledicas. Tul. lib.quinto epiſtola. Armatus aduerſario maledixi.

Manet tibi uel te pœna. Virg.li.nono. Tamen hæc eadem matriq; tuæ generiq; manebunt. Item. Et tibi pœna manet. Et libro ſexto. Te quoq; magna manent noſtris penetralia regnis. Et ibi. Te turne nefas: te triſte manebit ſupplicium.

Medicor & Medeor te & tibi. Priſ.lib.viii. Terentius item in And. Gnato ut medicarer tuo. Idem in Phorm. Quibus quũ res aduerſæ ſient paulo mederi poſſis. Seruius autem lib.i.g.ait. Medeor illam rem figuratum eſſe. Plautus item in moſtel. Habe bonum animum: ego iſtum lepide medicabo metum. Virgi.libro primo.g. Semina uidi equidem multos medicare ſerentes.

Memini lectionem & lectionis. Et de hac re Virg.in buc. Numeros memini ſi uerba tenerem. Idem lib.quarto æneі. Nec meminiſſe pigebit eliſſæ. Suetonius in Cæſare. Meminerunt huius coniurationis. Cicero ad Metellum lib.v.epi. De illo meminiſſe quidem nolo. Et pro.L. Flacco. De ui: de manu: de armis de copiis memineritis.

Memini memoriter & memoria. Plautus in captiuis. Hem iſtuc ſi potes memoriter meminiſſe; ineſt ſpes nobis in hac aſtutia. Ibidem: Facile memoria memini.

Memini uidere & memini uidiſſe legim⁹. Teré.in and. Forma bona memini uidere: quo æquior ſu; Pãphilo. Vir.li.g.iiii. Memini me turrib⁹ altis Coriciũ uidiſſe ſenẽ. Pli.itẽ li.ii.epi. Ita certe ex Quintilia.ꝑceptõre meo audiuiſſe memini. Fa.li.x. Memini narraſſe mihi iuliũ ſecũdũ.

Mereo & mereor idem ſignificant. Priſci.viii.

Mereo uel mereor de te uel erga te aliqd. Et mereo uel mereor te de aliquo. Vir.li.iiii. Sin aliqd de te merui. Ter.in Hecyra.q̃ nunq̃ erga me qcq̃ cõmerita eſt. ibidẽ. Nã merit⁹ id de me ẽ: Cice.circa Lælii finẽ. multo melius de quibuſdã acerbos inimicos mereri: q̃ eos amicos qui dulces uideantur. Demereo & demereor accuſatiuum poſtulãt cum ablatiuo. Ouidi.in epiſtolis. Crimine te potui demeruiſſe meo: & Fabi.pleniorẽ obſeqo demererer amãtiſſimos mei. Mereo de te etiã ĩ malã partẽ. Plautus in menechmis. Quid de te merui: q̃ me cauſa perderes.

Mereo ære & æra dicim⁹: quotiẽs ad militiã refert. Suet.in Tito. Tribũn⁹ militũ & in Germania: & in Britãnia meruit. Luc.li.x. Aere merẽt paruo. Oui.li.i.de amorib⁹: iuſſit & in caſtris æra merere ſuis. ibidẽ: nec uenus apta feris ueneris nec fili⁹ armis. Nõ decet ĩbelles æra merere deos.

Me ret ille mortem uel morte amici:id eſt triſtatur aut dolet. Tullius ad
Terentiam lib.xiiii.epi. Sed mœreo caſum eiuſmodi. Fab.item lib.iii.
Qui hoſtis mortē mœrebat. Ser.Sulpi.ad Cice.de morte filiæ : da hoc
illi mortuæ:de cæteris amicis ac familiarib⁹:q tuo dolore mœrent.

Metuo tibi.i.ne quid tibi mali eueniat. metuo te.i.formido. Sic etiā me-
tuo a te mortē:uel de morte. Terēt.in and.Ei metui a cryſide:& in eu.
Metuebant omnes iam me.Tullius.P.Lentulo li.v.epi. Et a m̄e iſidias
metuunt.Plautus in menechmis:iam abs te metuo de uerbis tuis.

Minor ſeptem annorum & ſeptem annis. Varro libro.i.c.xvii. Operari-
os parandos eſſe:qui laborem ferre poſſint:ne minores annorū.xxii.&
ad agriculturam dociles.Sueto.in.ii.p̄torū teſte Priſciano li.xviii.Mi-
nor.xxv.annorū ſtipulari nō pōt.Fab.li.i.Qui minores.vii.annis eēnt
Plini.li.i.epi.Eſt enim minor pauculis annis.Sic etiā maior cōſtrues.

Miror illum.illius & illo. Virg.i.æn.Miratur portas.Et li.xi.iuſtitia ne pri
us mirer:belli ne laborem. Vbi īuenitur etiam iuſtitiæ ne prius mirer:
quod eſt aptius auctore Priſciano li.xviii.Seruius quoq; hoc loco ait:
Miror illius rei:& regno illius rei:eſſe græcam figuram. Vnde Hora-
tius lib.iii.car.Et qua pauper aquæ Daunus agreſtium Regnauit po-
pulorum.Antiqui uero textus Regnator habēt: non regnauit ūt uult
Seruius. Quod autem dicatur etiam Miror illo auctor idem Virgi-
lius libro.x.dicens.At rutulū abſceſſu iuuenis.tū iuſſa ſupba miratus.

Miſereor tui & tibi.Priſcia.libro.octauo.Diomedes etiam datiuo iungit
ubi ait. Moderor & miſereor tibi. Seruius autem quarto ænei.rectius
dixit miſereor genitiuum tantummodo regere ubi Dido ait. Miſere-
re ſororis'. Ego enim Hactenus cum datiuo nec repperi : nec inueni
apud auctores egregios.Plautus etiam ait in captiuis. Neminis miſe-
reri certum eſt:quia mei miſeret nemo. Vbi eſt etiam aduertendum
antiquo more nominatiuum pro accuſatiuo poſuiſſe.

Miſereſcimus illius & miſereſcit nos illius. Virg.ſecundo æn.Et miſere-
ſcimus ultro. Ter.in heau.inopis te nunc miſereſcat mei.

Mitto tibi & ad te nuntium.Ouidius libro primo de ponto.Hoc tibi de
getico littore mittit opus. Plautus in milite. Mittam nuntium ad te:
ne me deſeras.idem in Trinummo.Meus gnatus me ad te miſit.

Mixtus illis:cum illis & in illis.Luc.li.vi. Turbæ ſed mixtus inerti. Sere-
nus:Aut cruor ex progne mixtus cū polline turis.Virgil.libro quinto
craſſumq; cruorē Ore reiectantē:mixtoſq; in ſanguine dētes. Oui.itē
ait li.iiii.met.Quæ ſanguine mixta recenti:coxerat ære cauo.

Moderor te & tibi.Suet.in Aug. Nec ſucceſſum uictoriæ moderatus eſt.
Saluſtius in catil.Fortuna cuius libido gētibus moderat̄.Tulli.p.M.
Cœlio. Quod & pudor tu⁹ moderat̄ orationi meæ. Luc.li.x.Siderib⁹

quæ sola fugam moderantur olympi.
Moneor hãc rẽ & de hac re. Tulli⁹ circa Lælii finẽ. Nec ea:q̃ ab ea monemur audim⁹. Et de respõsis haruspicũ. De quo ipo nũc monemur.
Morior ense & ab ense. Lu. li. x. Quis nollet ab isto ense mori.
Mutuo & Mutuor idem significãt: sicuti fœneror & fœnero ut diximus Seneca enim epistola. lxxxii. inquit. Quanto hilarior est qui soluit: q̃ qui mutuat &c. id est qui mutuo accipit. Priscianus etiam lib. viii. scribit: ꝙ multa ancipiti terminatione in una eademq; significatione protulerunt antiqui: ut partio & partior. meridio & meridior. mutuo & mutuor &c. Quod quidẽ Isidorus nõ ignorauit ait enim li. xx. c. vii. sic Sed utrũ latini a græcis an græci ab latinis hæc uocabula mutuassent incertũ est. Laurentius Vallensis uir profecto in oĩb⁹ suis cultissimus: & linguæ latinæ diligentissimus aliter edocet: præter suũ morẽ nulla ibi ueterũ monumẽta in testimonium præbẽs. Est enim secutus quẽdam superioris ætatis: ut animaduerti: scriptorẽ minime cultũ & fide dignũ. latius tamen hæc omnia in lima ualensi apparent.

N.

Auigat ille æquor & per æquor dicimus: & nauigat æquore. Ouidius Fasto. ii. Nauiget hinc alia iam mihi linter aqua. Virg. lib. i. Gẽs inimica mihi tyrrhenũ nauigat æquor. Vbi Serui⁹ ait esse græcã figurã. Nos enim dicimus p æquor nauigat. Similiter lib. xii. Terram mare sidera iuro: cũ latinitas exigat: ut addatur præpositio.
Natus octo annos dicit. i. ante octo ãnos. Dicit itẽ natus ad annos octo. Gelli⁹ li. x. Erat puer genere attic⁹: ad ãnos maxĩe natus. viii. Tulli⁹ itẽ A. Cluentio: cum annos ad quinquaginta natus esset.
Natus quoq; annis octo latine dicit. Valeri. li. v. de gratitudine syllæ memor ab eo duo de. xx. ãnis nato partes suas exercitu p̃no adiutas.
Nitor hastæ: hasta: & in hastam. Nitor ad hanc rem. Virgili. libro sexto. Ille uides pura iuuenis qui nititur hasta. Fab. libro primo Altius tamen ibunt: qui ad summa nitentur.
Nuntio patri uel ad patrem. Plautus in captiuis. Nunquid aliud uis patri nuntiari. Ibidem. Præcipe quæ ad patrem uis nuntiari. Et in bacchidibus. Teq; ad patrem esse mortuum renuntiem. Et in mostel. Vtinam nunc meus mortuus pater ad me nuntietur.
Nuptum dabitur filia & nuptui. Terentius in And. Datur ne illa pamphilo hodie nuptum? Plautus in Casina. Vt detur nuptum nostro uillico Valerius libro quarto. capi. quarto. Taceo enim ꝙ princeps ciuitatis filiam ei nuptui dedit. Et paulo inferius. Ac puellam nuptui dedit.
Nupta illi & cum illo. Luca. libro decimo: Nam latio iam nupta duci est

Terent.in phor.Natam inueni nuptam cum tuo filio.

O.

Nominatiuo:accusatiuo: & uocatiuo adiungitur. Cicero pro.L.Flacco.O nox illa.Virgilius in Buc.O melibœe:deus nobis hæc ocia fecit. Tullius ꝓ Quinto Ligario.O clæmentiam admirabilem:atq; omnium laude:prædicatione litteris:monumentisq; decorandam. Virgili.libro secundo Geor.O fortunatos nimium sua si bona norint agricolas. Sed aduertendum ut auctor est Priscianus li.xv.ꝙ o diuersas habet significationes.Est enim uocandi uel optandi aduerbium. Vt: O regina nouā cui condere Iuppiter urbem. Et ibi.Adsis o tantum & propius tua numina firmes.Est etiam.O interiectio indignandi:dolendi:admirandi. Cicero libro primo inuectiuarum.O tempora o mores. Virgilius lib. x.o dolor:atq; decus magnum rediture parenti.Iuuenalis.O qualis facies: & quali digna tabella. Quum getula ducem portaret bælua luscum.id est Annibalem.

Obeo mortē uel morte:& ille obiit.Suetonius in Claudio.Pleriq; mortē obierant.Et in uesp.Ibiq; diem obiit.Terent.in And.Is obiit mortē. Suet.in Aug.Morte obiit repentina.Et in uitel.In consulatu obiit.

Obhorret illud:nō autē ab illo.Suetoni.in Aug.Distortos obhorrebat.

Obiurgo filium ueteres dicebant:nos autem obiurgo filio. Diomedes: Vtq; Festus edocet: obiurgatio est post turpe factum. Castigatio uero monitio est ante commissum.

Obliuiscor amoris & amorem.Virgil.tertio. Oblitus ne sui est ithacus: Et li.secundo.Quisquis es:amissos hinc iam obliuiscere graios.Plautus in Casina.Non sum oblitus officium meum.Vt autem Caper ait: oblitus ne sis nostri:non nos dicendum.

Obsecro hunc illud.Tul.pro.L.Quintio.Itaq; hoc te obsecrat.

Obtrecto illi & illū.rariꝰtn̄ p actūm Suet.i Tyb.Germāico usq; adeo obtrectauit.Et ī calig.cōmodis obtrectaret.Tul.de laudibꝰ magni.ꝙ huic obtrectāt legi.Et li.iiii.Tus.obtrectare uero alteri &c. Vale.li.vii.ī titulo de sapiēter dictis.Q.ď stultū & ītile sit eas obtrectaŕ uires ꝗs ipē fo (ueris.

Obtrectat contra sententiam tractat.F.

Occumbit neci uel necem.Virg.lib.ii.Seu certæ occumbere morti.Sueto.in Aug.Voluntariam occubuisset necem.

Occurrit mihi uel ad me. Luca.lib.octauo.occurrent monumenta tibi. Terent.in phor.Puer ad me occurrit.

Oleo unguentum & unguento. Cicero in antm̄: Vinum redolentibus. Plautus in mostel.Mutuo ne oleāt argētū manus.Oui.Perq; locos sacros:& olētia sulphure ferť.Vir.Redolentq; thymo fragrātia mella.

Thymo redolent dicēdū: nō thymo fragrātia: ut Diomedes ait.

Onero te libris uel tibi libros: qd' parci⁹. Terē. i And. Remittes iā me onerare iniuriis. Maro. i. æn. Vina bonus q̄ deinde cadis onerarat acestes.

Oppetere est ore terram petere: id est mori.

Oppetit & terram oppetit dicimus. Seruius primo Aenei. Tullius item libro primo off. ait. At Aiax quo animo traditur milies oppetere mortem: quam illa perpeti ab alio maluisse.

Opus est illi ars: artis: & arte: de hac re & in hac re. Cicero libro secundo epi. ad Curionem: Dux nobis & auctor opus est. Cæsar commētario. i. de bel. gal. Siquid ipsi a Cæsare opus est. Terentius in heau. Alia quæ opus sunt comparet. Ouidius libro secundo de arte. Nec minor est uirtus q̄ quærere parta tueri. Casus inest illic: hic erit artis opus. Tullius libro nono epistolarum: Auctoritate tua nobis opus est: & consilio: & etiam gratia. Et libro. vii. epistola ad Volumnium. Opus est huic de limatulo & polito tuo iudicio. Et libro decimotertio ad Seruium Sulpitium. Si qua in re opus ei fuerit: iuueris.

Oriundus est perusia uel a perusia. Oriundus est ab Achille: id est originem trahit. Vrbibus præpositio additur: uel non additur: personis uero addenda semper: Titus Liuius: Nati carthagine: sed oriundi a Syracusis. Idē. Alba oriundū sacerdotiū. Idē: Ab ulisse deaq; circe oriūdus.

Oro te uel a te ueniam. Oro ètiam tibi olim. Ter. in heau. Primum hoc te oro. Virgili. libro. xi. Veniamq; oremus ab ipso. Plautus in Amph. Nunc hoc me orare a uobis iussit pater. Terent. in Phor. Ad precatorem abeam credo: qui mihi sic oret.

P.

Alpat illum & illi. Iuuenalis: Quē munere palpat carus. Plau. in Amph. Obseruatote quam blandæ mulieri palpabitur. Dicitur autem palpat: & palpatur: uti populat & populatur. Parce metu: dimitte metū qūo dicius pce uerbis: pce iniuriis:

Parco peccatis tuis dicendum: non autem parco peccata tibi. Sic etiam parco peccatis petri: non autem peccata petro. Plautus in pseudolo. Duorum labori ego hominum pasissem lubens. Suetonius in Tyberio. Neq; tormentis: neq; supplicio cuiusquam pepercit. item in oratione illa. Et confitentium tibi parce peccatis. Quum uero accusatiuo iungitur: seruare significat: Virg. libro decimo æn. Argenti atq; auri memoras quæ multa talenta gnatis parce tuis: id est serua.

Participo illum auri uel de auro uel auro. Plautus in cistella. Paternum seruum sui participat consilii. Et in milite. Nam ille non potuit: quin sermone suo aliquem familiarem participauerit de amica. Apuleius lib. ix. ibiq; statim meū dominū comis hospes opipari prādio pticipat

Pascit ouis herbam:herba pascit ouem. Tu pascis ouem sale. Ouidius Fasto. primo. Pauit ouis pratum. Lucanus quarto. En nobile corpus pascit aues:nullo contentus Curio busto. Virgilius libro tertio Aeneidos. Et uulsis pascunt radicibus hærbæ. Naso in Ibin: Aerias uolucres corpore pasce tuo.

Pascor hanc rem & hac re. Virgili. libro secundo æneid. Et miseros morsu depascitur artus. Idem libro tertio. G. Pascuntur uero syluas. Idem in. B. Frondibus hirsutis:& carice pastus acuta.

Pasco & pascor unius sunt significationis:ut libro tertio. g. Atq; artus depascitur arida febris. Item secundo æneid. Et miseros morsu depascitur artus. De pasco & pascor etiam in lima uallensi plura.

Patrocinor illi dicendum. Fabius libro secundo. Sic ut non nomini patrocinemur:sed crimini. Terent. in phor. Vos me indotatis modo patrocinari:fortasse arbitramini:etiam dotatis soleo.

Paueo mortem uel morte. Luca. libro tertio. Quumq; alii famæ populi terrore pauerent. Ibidem. Pauet ipse sacerdos accessus. Et libro septimo. Ne pugnam tyro paueret. Naso. i. de arte. Dixit: & e curru ne tigres illa paueret Desiliit.

Pœnitens facti uel de facto. primo modo participium est: secundo uero nomen. Suetonius in Vitellia. Non multo post pœnitens facti. Et in Claudia. Pœnitentis de matrimonio Agrippinæ.

Pepigi tibi:id est promisi:pepigi tecum:id est pactus sum. Suetoni. in Cæsa. E petitoribus non alios adiuuare: aut ad honorem pati peruenire: quam qui sibi pepigissent propugnatores absentiam suã. Ibidem. Cũ aduersariis autem pepigit:ut dimissis octo legionibus &c.

Percontor illum hanc rem & ab illo. Horatius in epistolis. Et percontabere doctos. Terenti. in And. Sed quos preconter uideo. Plautus in pseudolo. Sunt:quæ te uolumus percontari. Idem in persa:Percontare ex ipsis: ipsæ tibi narrabunt. Ibidem. Sic nos ex te percontabimur: aut patriam tuam:aut parentes. Tullius libro secundo reth. Ab aduersariis percontabitur accusator.

Perit uulnere & ex uulnere. Suetonius in Cæsare. Alius alio casu periit. Et in Aug. Quum Hircius in acie:pansaq; post ex uulnere periissent.

Perit illam & illa. Plautus in pœnulo. Earum hic alteram efflictim perit. Et in Truculento. Tres unam pereunt adolescentes mulierem. idem in mercatore. Efflictim perit eius amore.

Perlabitur undas:figura est. quod enim modo nos dicimus per præpositionem nomini copulatam sequente uerbo: antiqui uerso ordine per præpositionem detractam nomini:iungebant uerbo. ita tamen ut esset una pars orationis: hinc faciebant honestam elocutionem. Nos

enim dicimus per undas labitur. Illi perlabitur undas dicebant. Item per forum curro.& percurro forum. Seruius libro primo Aen.
Permaneo his & in his. Priscianus.xviii.
Pertesus illius & illum. Macrobius libro primo de som. Pertesus necessitatis. Et in Augusto. Pertesus ut scribit morũ peruersitatem eius. item in Cæsare. Et quasi pertesus ignauiam suam.
Pertinet in hanc rem uel ad hanc rem dicimus. Fabius lib.vii. Pertinet in utranq; partem. Martialis. Hoc ad te pertinet holle.
Peto tibi:id est pro te. Virg.li.ix. Aut qd petis istis:id est pro istis.
Petit librum a me dicitur: Suetonius in Cæsa. Nisi ab exercitu auxilium petissem: Ter. in phor. petito a me hasce decem.
Piget me illius: piget etiam me illud olim. Terentius in heau. Neq; se id pigere. Naso uidetur datiuo iunxisse ut quidam uoluit li.ii.met. Sors mea principiis fuit irrequieta. Pigetq; actorũ sine fine mihi:sine honore laborum. Sed re uera secus ẽ:est enim ordo huiusmodi. Pigetq; scilicet me laborum actorum mihi sine fine:sine honore.
Poscit te uestem uel a te:& poscit tibi.i.pro te. Ouidius lib.v.met. Et noĩe quenq; uocato poscit opem. Luc.li.iii. Vxor & a charo poscet sibi fata marito. Fab.li.ix. Posco hæc mihi.i.pro me. Dicitur itẽ. Exposco a te laudem. Suetonius in Claud. A consulibus exposcerent. Cæsar li.ii.de bel.ciuili. Et ante simulacra proiecti uictoriam ab his exposcerent.
Postridie posteriore uel postero die. sicut pridie: priore die. Pris.li.xviii.
Postridie illius diei dicit:& postridie q̃ a uobis discessi. Tul.li.iii.epi. Hæc scripsi postridie eius diei: quum castra haberem in agro mosestiæ. Cæsar item comment.i.de bel. Gal. Postridie eius diei &cæ. Cicero libro .xiiii.episto. Postridie intellexi q̃ a uobis discessi.
Postulo te repetundarum: postularis item repetundarum. Suet.in Cæsa. Cornelium Dolobellam: consularem: & triumphalem uirum repetũdarum postulauit. Et in Aug. Qui postulabatur iniuriarum.
Postulo te præsidium uel a te. Salust.in Catil. Ab lentulo. Cethego: Statilio: item Cassio: postulabant iusiurandum. Tullius de responsis haruspicum: Nisi a Senatu præsidium postulassent.
Postulo a Flagito differre ostendit Tullius pro.P.Quintio: ait enim. Tamen quia postulat: non flagitat: prætereibo.
Post paulo & post paulum dicimus. Salusti.in Catil. Post paulo Catilina pecuniarum repetundarum reus prohibitus erat consulatum petere. Ibidem. Post paulo ipsi trahebantur. Cæsar li.i.de bel.ciuili. Post paulo tñ internũtiis ultro citroq; missis. Le[illegible]to lati⁹ in dictiõe ante paulũ:
Potior illius rei:illam rem & illa re Cicero li.secundo inuectiuarum: Rerum potiri uolunt. Gellius li.vi.c.ult. Sed omnem illam postea libro.

tum copiam xerxes athenarum potitus:urbe ipsa præter arcem incen/sa:abstulit:asportauitq; in persas. Terentius in Adel. Ille alter sine la/bore patria potitur commoda. Ibidem. Hic potitur gaudia. Plautus in Amph. Vt salui potiremur domum. Virgilius libro primo. Egressi op tata potiuntur troes arena.

Pugno tibi & tecum. Helena ad Paridem: Dum nouus est etiam cœ/pto pugnemus amori.

Pudeo. pœniteo. pigeo. misereo. antiquissimi dicebant:ut priscianus edo cet libro. vi. xii. car. Plautus item in Casina inquit. Ita nunc pudeo:atq; ita nunc paueo. Lucanus quoq; libro octauo. Metuit quem sæua pude bunt. Terentius in adelphi. Hei mihi non te hæc pudent.

Pudet me illius & illud dixere quondam. Plautus in Asinaria. Tui me uxor pudet. Terent. in And. Nihil illos pudet. Tullius pro Archia poe ta. Me autem quid pudeat: Martialis item libro. iiii. Nulli Thai negas: sed si te non pudet istud: hoc saltem pudeat Thai negare nihil. Cicero quoq; libro primo de orat. ait. Quem uero non pudet id: quod imple risq; uideo &cæ. Plautus in Casina puditum dixit, ibi scilicet. Pudet q prius non puditum unquam est.

Purgo me hac re & de hac re. Syllius libro nono. Et purgant pectora cul pa. Terentius in heau. Sed heus tu purgen ego me de istac. Thaidi. Tullius libro decimo secundo epistola. Quod te mihi de sempronio purgas: accipio excusationem.

Plen⁹ uini & uino. Terēt. plen⁹ rimaꝝ sū. Tul. in sen. Plen⁹ fidei &c. Vir. li. iiii. g. Crura thimo plenæ. Et alibi. Plenāq; sagittis threiciis pharetrā.

Pluit uel sanguis uel lapis: pluit sanguine & lapidibus. pluūt lapides ī no minatiuo scilicet. Et deus pluit aquā. Tibullus li. ii. Mult⁹ ut in terras deplueritq; lapis. Statius. viii. th. Saxa pluūt. Pli. li. ii. Præter hæc īferio re cælo relatū in monumēta ē: lacte & sanguīe pluisse. ibidē. effigies q̄ pluerat: spongiarū fere similis fuit. Iterū: Lateribus coctis pluisse in ei⁹ anni acta relatū est. Plautus in mostel. Venit imber: lauat parietes: per pluunt tigna putrefacitq; operam fabri. Ibidem. Quam mihi amor & cupido in pectus perpluit meum.

Pluitur & Ningitur usus est Apuleius li. i. floridorum.

Præcedo illum. Tu preis isti. Sueton. in Domit. Precederent eum. Cæsar com. i. de bel. gal. Eluetii quoq; reliquos gallos uirtute precedunt. Lu ca. li. iii. Letum precedere nati. Suet. in Claud. Populo preiret.

Precurro aduentum tuum dicitur. Plinius libro. vi. epistol. Precurrere ad uentum meum in Campaniam posses.

Prestans uirium & uiribus dicitur. Virg. lib. xii. O præstans animi iuue nis. Quem uersum ab Ennii libro. viii. sumpsit: ut scribit Macrobius.

Et alibi:præstantes uirtute legit.
Præstat melius est:ut libro.iii.æneì.Præstat trinacrii metas lustrare pachini.Estq; sermo per se plenus.ut ibi quoque.Sed motos præstat componere fluctus.
Præsto illi & illum.Terentius in eu.Dii immortales homini homo quid præstat?Virgi.libro.xii.ibo animis contra:uel magnum præstet achillem.Cicero li.i.de orat.Multũ cæteris hominibus omnium gentium præstiterunt.& in lælio:Nãq; hoc præstat amicitia propinquitati &c.
Præuenio illum dicimus.Suet.in Cæs.Talia agentem atq; meditantem: mors præuenit.Luc.li.4.& ad montes tendentem præuenit hostem.
Precor ab ioue & iouem.Diome.
Precor te hanc rem & a te:quandoque tibi dixerunt. Lucanus libro.ii. Dux etiam uotis hoc te fortuna precatur.Fabius libro.ix. Quod precatus a diis immortalibus sum. Valerius maximus libro.i.A quibus bona precamur.Virgilius in ænei.Cui me fortuna precari impulit.qđ antiquum est:ut oro tibi:& decet mihi.
Precor tibi:id est pro te uel contra te. Fabius libro.i.Permittamus uela uentis:& oram soluentibus bene precemur.Lucanus libro.viii. Quid tibi sæua precer pro tanto crimine tellus?
Præstolor te & tibi.Terentius in eu.Quem præstolare parmeno. Plaut[9] in Casina:Te ecastor præstolabar.Cicero lib.i.inuectiuarum: Qui tibi ad forum Aurelium præstolarentur.
Præter accusatiuo iungitur semper:quandoque etiam ablatiuo:sed tunc pro fine accipitur.Salusti.in catil.Præter rex capitalium condẽnatis.
Pridie genitiuo & accusatiuo iunctum inuenies.Tullius libro.i.epistolarum ad Lentulum:iam illam sententiam Bibuli:de tribus legatis pridie eius diei fregeramus.idem libro.ii.epistola ad.M.Cœlium: Proficiscebar inde pridie nonas quintiles.
Prope te & ad te dicitur.Seneca epistola.xiiii.Prope est ad te deus: tecũ est:intus est.
Pro nominatiuo seu uocatiuo iungitur & accusatiuo:quum interiectionis loco ponitur:nec aspiratur aliquo pacto:sed circumflectitur.Salustius in catil.Pro deum atq; hominum fidem.Terentius in Adel.Pro dii immortales Virgilius libro.4.Pro iuppiter ibit hic ait:
Propinquo tibi dicendum.Virgi.li.v.Iamq; propinquabant scopulo.
Propior propius & proximus datiuo & accusatiuo iuncta legi. Virgilius libro.ii.georgico.Aut quos Oceano propior gerit india lucos.& lib. iii.& faciem tauro propior.Salustius in Iugur.Ipse propior montem cum omni equitatu:& pedibus delectis suos collocat. Cicero ad atticum:Propius grammatico accessi. Virgilius libro.i.georgi.Propius

stabulis armenta tenerent. Salustius in catil. Quod tamen uitiũ propius uirtutem hæreat. idem in Iug. Propius mare Aphricanum agitabãt Tullius pro. Q. Ligario: Homines enim ad deos nulla re propius accedunt q̃ salutem hominibus dando. & in senectute: Ad eam propius assum. item li. i. de orat. Et ad ueritatem uitæ propius accedere. & lib. de natura deorum ait: Aliæ propius a terris: aliæ remotius &c. item: Infra autem hanc: propius a terra Iouis stella fertur. Virgi. lib. v. Proxim⁹ huic: longo sed proximus interuallo. Salusti. Proxima Carthagini loca. Cicero in Pisonem: Proximus Pompeiũ sedebam. idem pro Milone: Proxime deos accessit Clodius: & lib. iiii. epistο. Quũ proxime romam uenisti. idem in Lælio: Qui ad sapientiam proxime accedũt. Oui di. in arte: Proximus ad dominam nullo prohibente sedeto. Hirci⁹ li. vi. de bel. Hisp. inqt: Vsq; eo: ut cædem proxime a uallo fecerint.

Propugno tibi & te. Statius libro. ii. th. Hostili propugnas pectora barba. Priscianus. xviii.

Prospicio tibi & te. Virgi. i. & alto prospiciens. item li. vi. Prospexi italiã summa sublimis ab unda. Terentius in hecyra: Tibi prospexi. & in eu. Malo ego nos prospicere: q̃ hunc ulcisci accepta iniuria. Lucanus lib. ix. Iustas sibi nostra senectus prospiciat flammas:

Prospicio illi: illum & in illum. sicut & græci: nos dicimus. Pris. xviii.

Prosum datiuo & accusatiuo cum ad iungit. Penelope: Sed mihi qd prodest uestris disiecta lacertis Ilios. Plinius lib. ix. c. xxi. Allium ad multa ruris præcipue medicamenta prodesse creditur.

Q

QVæro illum: quæro a te librum. Virgi. Quem quæritis adsum. Terenti. in heau. Suspitionem istam ex illis quære.

Quæror te: tecum & tibi: pro apud te. Virgi. in buc. Dum queror & diuos. Naso metamorpho. i. Cum ioue uisa queri. Iuuenalis saty. ii. Nec quereris patri.

Queror ex te uel de te multa. Tulli⁹ pro Sex. Roscio: Qui queri uelit ex his quos constat affuisse Briseis achilli. De dño pauca uiroq; querar.

Quiesco ego aliter dicit: & aliter quiesco seruum: id est quiescere facio. Virgi. in buc. Et mutata suos requierunt flumina cursus. S.

Qui quæ quod relatiuum substantiæ: & antecedenti & consequenti substantiuo coniungi potest: uel proprium uel appellatiuum sequatur. Quod Seruius aliter edocet ut infra ostendam. Valerius maximus libro. ii. Antea senatus assiduam stationem eo loci peragebat: qui hodie senatulum appellatur. Virgi. libro. viii. Hinc lucum ingentem: quẽ Romulus acer Asylum rettulit: & gelida monstrat sub rupe Lupercal. Salustius: Est locus in carcere quod tullianum appellatur: Plinius. In

coitu uero lunæ:quod interlunium uocant:quũ apparere desierit &c. Cæsar libro.vii.de bel.Gal.Protinusq; alexiam:quod est oppidũ Mandubiorum:iter facere cœpit.Et libro.iii.de bel.Ciuili:Ad eum locum quæ appellatur Pharsalia. Tullius pro.P.Sextio: Tum conuenticula hominum:quæ postea ciuitates uocauerunt:Tum domicilia coniuncta:quas urbes dicimus.& libro.vi.de rep.Homines enim sunt hac lege generati:qui tuerentur illum globum:quem in hoc templo medium uides:quæ terra dicit.iisq; anim⁹ datus est ex illis sempiternis ignibus:quæ sydera & stellas uocatis.Q.Curti⁹ libro.iiii.in dextro cornu locati sũt equites:quos agmina appellant.Seruius autem libro.i.æne. ibi:Est in secessu &cæ.inquit.Et est sciendum quotiens præmittimus nomen cuiuslibet generis & interposito nomine sequit nomen alterius generis:medium illud pronomen proprii nominis genus sequit. Vt Salustius Est in carcere locus:quod tullianũ appellatur.Ecce proprio iunxit non appellatiuo:Tullianum enim proprium nomen est: carcer appellatiuum.Si autem utraq; nomina appellatiua fuerint:licenter cui uolumus respondemus.Hæc ille.Superiores autem auctoritates id secus esse demonstrant:ergo sequendæ.

R.

Ecessit mihi & a me dicitur.Virgi.lib.ii.ænei. Quid furis? aut quonam nostri tibi cura recessit? Aemilius prob⁹ in uita alcibiadis.Neq; tamen a charitate priæ potuit recedere. Recipio me Romam & ad Romam:ad meos & in castra. Hircius libro.iiii.de bel.Alex. Victor se Brundusium incolumi exercitu & classe recepit.ibidem:Ex concione se Cordubam recepit.Item libro.vi.de bel.Hispa.& ad Cordubam se recepit.ibidem etiam ait:Proximo se recepit castello.Et libro.v.de bello Aph.Se ad suos recepit.ibidem:Se recepit in castra.

Recordor huius rei:hanc rem & de hac rẽ.Cicero Philippica.ii.Recordare igitur illum.M.Antoni diem:quo dictaturam substulisti.idem pro plantio:Quoniam istis uestris lachrymis:de illis recordor :quas pro me sæpe & multum profudistis.idem libro offi.ii.Vbi docet nihil utilius q̃ amari:recordor pro commemoro posuit.ait enim:Externa libẽti⁹ in tali re q̃ domestica recordor:qđ ẽt pro reminiscor accipi potest.

Redolet hac re & hanc rem.Virgilius libro quarto georgicorum.Redolentq; thyrmo fragrantia mella.Valerius Flaccus libro.iii. Et arcano redolentem nectare rorem.

Refert utile est.Terenti⁹ in heau.Si certum est tibi sic facere:illud permagni referre arbitror.i.utile esse:

Refert diuerso modo utunt auctores.Iuuẽa.Quid refert dictis ignoscat

Muciustan non? pro quid tum: seu quid differt? Terentius in eu. Mea nihil refert dum potiar modo: id est ego nil curo. Et in phor. Mihi paratæ lites: quid mea refert? illa quidem nostra erit. Ibidem. Quid tua malum id refert? Magni: id est quid tibi id malum facit? Multum. plautus in Sticho. Tua quod nihil refert ne cures.

Regno datiuo iungitur: quandoq; etiam genitiuo. Horatius. Et qua pauper aquæ Daunus agrestium regnauit populorum: pro agrestibus populis. Vide tamen latius in dictione Miror.

Reminiscor illius & illum. Terenti. in hecyra. Sed quum orata eius reminiscor. Virgili. Dulces reminiscitur agros.

Respice mihi: me & ad me. Plautus in Bacchidibus: Tace modo: deus secundus respiciet nos aliquis. Et in captiuis. Respice ad me. Idem in Casina. Respice modo ad me. Achontius Cydippe. Respice ad euentus. Per datiuum parcius. Apuleius libro quarto. respicio pilæ mediæ quæ stabuli trabes substinebat.

Respondeo tibi hæc uel ad hæc. Terent. in And. Iam tu hoc respõde mihi. Tullius pro M. Cœlio. Si mihi ad hæc acute arguteq; responderit. Manilius libro. v. ait. Sic etiam magno quædam respondere mundo. quod quidem si ita est cunctis in textibus. Declinauit respondo dis: ut seruo is & serueo serues.

Rogo te uel a te illud. Tullius libro. v. epi. Hoc te uehementer etiam atq; etiam rogo. Et li. iii. ad Memmium. Nunc a te illud primum rogabo. Lucanus li. ix. Affectus a te ueteres: uitamq; rogarem Magne tuam. Salust. in Iug. A Metello petendi consulatum gratia missionem rogat.

Rus eo dicimus: rure sum uel ruri. Venio rure & de rure. Domi sum & in domo. Terentius in eu. Dum rus eo. Tibullus lib. ii. O ualeant fruges: ne sint modo rure puellæ. Terent. in phor. Ruri sese continebat. Tulli. pro Sex. Roscio. Hunc ruri esse patiebatur. Suetonius in nerone: Rure quondam reuertenti. Terenti. in hecyra: De rure huc aduenit. Fabius libro quinto. In domo furtum factum ab eo: qui domi fuit.

S.

SAnus mentis & mente dicitur. Plautus in trinummo. Satin tu sanus mentis aut animi tui.

Sapio pro scio. Plaut. in pseu. Ego meam rem sapio. Dicitur quoq; absolute. Idem in pœnulo. Hic homo sapienter sapit. Ouid. item in remediis. Qui sapit in numeris moribus aptus erit. Sapit item saporem habet: ut Massa panis sapit Saccharũ. Iuu. satixi. Qui meminit calidæ sapiat qd uulua popinæ.

Saturo te illius rei & illa re. Plau. in sticho. Hæ res uitæ me soror saturãt. Varro li. ii. de re rustica. Dũ agnoscãt mr̃em agni: & pabulo se saturãt.

Sibilat & me sibilat dicitur. Horati⁹ sat.i. Populus me sibilat: at mihi plau do ipse domi: simul ac nummos contemplor in area.

Silet iste bisquinos dies & bisquinis diebus dicitur. Serui.i.æneí. Vbi ait poeta Bisquinos silet ille dies.

Seruio seruitutem olim dicebant & seruitute. Fabius libro septimo. Aut ut antiqui dixerunt: qui seruitutem seruit. Plautus autem ait in capt. Sed is priuatam seruitutem seruit illic an publicam. Et in Milite. Neq; herile nogocium plus curat: quasi non seruitute seruiat. Cicero i To picis: Quorum maiorum nemo seruitutem seruiuit.

Similis sum tui moribus: similis tibi figura. Diom. Helena item ad Paridem. Similis non fuit ille tui. Plautus in mostel. Vt alii sibi esse illorū similes: expetāt. Vir.in.b. Sic canib⁹ catulos similes: sic mr̄ib⁹ hædos norā. Quādoq; tamē id minime auctores obseruant: ut cætera hmōi.

Soluo tibi nummos nunc dicimus: olim uero accusatiuo etiam iunxerunt. Plautus in Bacch. Cape hoc tibi aurum chrysale fer filio. Ego ad forum hinc ibo: ut soluam militem. Terentius item in Adelph. ait: Ego ad forum ibo: ut hunc absoluam. Ibidem. Hominem istum impurissimum: quam primum absoluitote.

Sonat Antonio campana uel ictu aut pulsu antonii dices. Ouidius libro secundo de arte. Nec caua uesanis ictibus æra sonant. Lucan. in sexto. Crebris sonat ictibus umbo Virgili. libro quarto. g. Vbi concaua pulsu saxa sonant. Dixit etiam libro primo. Nec uox hominem sonat: hoc est sonando exprimit. Item. Personat aurata cythara crinitus Iopas. Dices igitur sono cythara: uel cythara me sonat. Luca. libro sexto. Ore iouis Dodona sonet.

Sub præpositio: quando tempus significat accusatiuo gaudet: ut Sub lucem: id est circa lucem. Quando autem locum: ablatiuo iungitur: ut Sub tegmine phagi. S.

Sub templo: id est in templo: ut Sub sole: id est in sole. S. Sub oculis quoque dicimus pro ante oculos. Pris. xviii.

Sub accusatiuo tunc iungitur quando aliquo nos transferimus: ut Sub montem pergo. Quum uero in ipso loco sumus ablatiuo utimur: ut Sub monte moror. Diom.

Sub qn̄ ad locū habet significationē uel ꝓ ante uel ꝓ per ponit: actō iūgitur: ut Vir. li. ii. Postesq; sub ip̄os nitunt gradib⁹: idē li. i. g. At si nō fuerit tell⁹ fœcūda sub ip̄m arctu⁊. Et li. iii. g. Sub lucē exportāt calathis: ꝓ ante lucē uel p lucē. idem. i. Aen. Vrit atrox iuno. & sub noctē cura recursat: ꝓ per noctem. Quando autē in loco significat: abltō ꝑponit: ut Vir. li. viii. Arma sub aduersa posuit radiātia quercu. idem in. vi. ait. ibant obscuri sola sub nocte p umbram. ibidem. Quale ꝑ obscurā no.

ctem sub luce maligna est iter in syluis. Omnes enim præpositiones locales etiam in temporibus & rebus similem habent cõstructionem. quomodo enim dico ad templum:sic dico ad tempus.sub diem.sub iustitiam:sub hominem:& sub templo:sub die.sub iustitia.sub homine.sub muliere.Priscianus libro.xiiii.

Subeo muro:murum & ad murum:Virgilius lib.viii.Iamq; propinquabant tectis:muroq; subibant.ibidem:Hæc inquit limina uictor Alcides subiit.& libro.vi.Iam subeunt triuiæ lucos:atq; aurea tecta. & lib. viii.Ad tecta subibant pauperis Euandri.

Succingor hanc rem & hac re. Virgi.libro.4. Magicas inuitam accingier artes.& lib.vii.Palla succincta cruenta.

Sufficit uobis & ad uos:pro satis est.Luca.lib.ix.Suffecitq; omnibus unda.Fabius libro.i.ad quas nec mens:nec corpus:nec dies ipse sufficiat: Idem in.v.Ad quod sufficiunt intentio ac ratio:Sufficit item subministrat.Virgilius libro.ii.geor.Sufficit humorem:& li.iii.Atq; aliam ex alia generãdo suffice prolem:id est subministra uel substitue.Inde suffectos consules dicimus.Vatinius ad Ciceronem libro.v.epistolarum in cuius locum suffectus sum.

Supplico te & tibi.parcius per accusatiuum.Plautus in asinaria: Supplices clam domi uxorem tuam.Teren.in and.Huic supplicabo.Tullius ad.Q.Ligarium li.vi.epi.Quibus ex eo tempore:quo primũ ex aphrica nuncius uenit:supplicare una cum fratribus tuis: non destiti.Idem lib.4.ad Herennium:Neq; ei:quem uides dominari:uis supplicare.

Scandit tecto & tectum. Manilius lib.4.Quod quæris deus est:conaris scandere cœlo. Vir.lib.ii.Scandit fatalis machina muros:

Scribo tibi & ad te.Tullius libro.v.episto.Ad tè scribere sum coactus.

Spargit humũ niuibus:spargit humi niues.Lucanus libro.ii.Hæ lachrymis sparsere deos:& li.v.iam sparserat hæmo bruma niues.

Studeo huic rei:in hac re & in hanc rem.quod parcius pro ĩcumbo.Studeo item hanc rem pro uolo seu cupio.Plautus in mostel.Quum his factis studet.Fabius libro.vii.Abdicatus medicinæ studuit.Gellius libro.x.capi.ii.Siquis in ea re studebat.Fabius libro.x.Poete & pictores. in id solum student: ut describere tabulas mensuris ac lineis sciant Tullius libro.v.epistolarum. Qui si nihil aliud studeat: nisi id quod agit.Terentius in hecyra: Vt omnes mulieres æque eadem studeant:nolintque omnia.

Stupeo illud & illo.Virgilius libro.ii.Pars stupet ĩnuptæ donum exitiale mineruæ:Iuuenalis satyra quarta.Nemo magis rhombum stupuit. Lucanus libro octauo.Occursu stupuere ducis.Hermione Oresti.Sæpe malis stupeo.

T

Aceo hanc rem & de hac re. Terenti. in heau. Qui me tacere de hac re tanta postules.

Tempero mihi dicendum, temperat æquor ait Poeta. Plãcus ad Tulli⁹ libro. x. epistolarum. Sed usq; mihi temperaui dum perducerem eo rem. Ibidez: Aut si in eo mihi temperauissem. Suetonius in calig. Canendi ac saltandi uoluptate ita efferebatur: ut ne publicis quidem spectaculis temperaret. Plinius lib. viii. epistolarum. Sed temperare mihi non possum. Maro libro. ii. æneid. inquit: Temperet ab lachrymis. & Apuleius libro. 4. Tunc igitur ab rosis: & quidem necessario temperaui.

Teneo memoriter & memoria. Primo modo parcius. Plini⁹ epistola penultima sexti libri: Qui tam memoriter tenes omnes. Cæsar libro. i. de bel. gal. Memoria teneret.

Tenus præpositio propter euphoniam subiicitur: ut scribit Donatus; ut pubetenus: crurumtenus.

Tenus ablatiuo singulari deseruit: ut hactenus: pubetenus. In plurali uero genitiuo & ablatiuo seruire potest. Virgi. lib. iii. geor. & currũtenus a mento palearia pendent. Ouidi. lib. v. meta. Pectoribusq; tenus molles ereptus in auras. ibidẽ: Pectoribusq; tenus media sublimis in æde. Cornelius Celsus libro. i. c. iii. Huic abũde est loco tepido demittere se inguinibus tenus in aquam calidam. Ouidius item lib. vi. meta. ait: Altera per iugulum pennistenus acta sagitta est. Gellius libro. xvi. c. xix. id significat factis procul uerbis tenus.

Tepeo sole & a sole. Ouidius libro. 4. metamorph. Incubuit ferro quod adhuc a cæde tepebat.

Timeo illum: illi & de illo. primo modo ut inimicum secundo uti amico. ultimo ad utrunq; attinet. Terentius in phor. Ei nunc timeo. Et in heau. Syre tibi timui ualde male. Tullius libro. vi. episto. ad Trebatiũ: Valde mehercule de te timueram. Luc. li. vii. De superis ingrate times.

V

Aco uirtuti: in uirtutem & ad uirtutem. per accusatiuũ sæpius. Ouidius in libro de ponto: in nullum mea mens grãde uacabat opus. & Noni⁹: Somniculosus: qui ad somnos uacet. Naso libro. iii. de ponto. Corporis ad cultum uix uacat illa sui. Seneca epistola. l. Non uaco ad istas ineptias.

Vaco culpa & a culpa: scelere & a scelere: idest uacuus sum. Tullius ad Seruium Sulpitium: Quis loc⁹ hoc dominatu uacat? idem lib. vii. epi. Sed tamẽ uacare culpa magnum est solatium. Seneca epistola. xcviii. Nulla ætas uacauit a culpa. Luca. etiam lib. vii. ait: Vt uacet a ferro. Cũ

nomine inquit Laurentius significante actionem quandã siue qualitatem: adiungimus a præpositionem: ut uacas a labore: uacas a componendo: uacas ab agricultura.

Vacuus cerebri uel cerebro. Horatius libro.ii. sermonum: Sic uacuum cerebri populum pheaca putauit. Salustius in iugur. Ager autem aridus: & frugum uacuus. Tullius offi.i. itaq quum sumus necessariis negociis curisq uacui tum auemus aliquid uidere &c.

Valet domus decem aureolos: & decem aureolis. Varro lib.i. de lingua latina: Denariiq denos æris ualebant: Quinariiq quinos. Plinius libro.xxxiii.c.4. Ita ut scrupulum ualeret sestertiis uicenis.

Valet domus tanti. quãti. pluris. minoris. q̃ticũq. tãtidem. melius. peius. uilius. carius. magno paruo. minimo. Paulus digestis ad legem aqliã: Si seruum meũ occidisti: non affectionem existimandam esse puto: ueluti si filium tuũ naturalem qs occiderit: quem tu magno emptum uelles: sed q̃ti omnibus ualeret. Et lege prima paragrapho si hæres: digestis ad trebellianum: Sed æstimãdũ fundum quanti ualet. Vlpianus digestis de actionibus empti: Pluris hæreditas ualeret. Ibidẽ: Quasi minimo ualeret hæreditas. & lege iulianũ: quãto pluris hæreditas ualeret.

Væ datiuus uel accusatiuus sequi debet: ut Væ populo Maurorum: & uæ populum Maurum. Caper auctor: Tu tamen datiuo iunges ubiq. Non enim facile cum accusatiuo inuenies.

Versus supponi debet localibus noĩbus: etitq tũc aduerbium: ut Priscianus edocuit ultimo.xii.car. Propriis autem urbium nominib⁹ in accusatiuo sine præpositione supponi debet: ut Romam uersus. Aliis uero noĩb⁹ in actõ cum ad uel in supponatur: ut in Italiã uersus: ad occidẽtẽ uersus: ad oppidũ uersus: in puĩciam uersus. Q̃ñq tamen urbiũ quoq nominibus præpositio addit ab auctoribus: ut ad Cordubam uersus. Econtra aliis sæpe aufertur: ut Italiam uersus: orientem uersus. De cunctis aũt omnibus auctorũ usus aduertito. Cicero lib.ii. epi. ad Curionẽ & te iam ex Asia Romã uersus profectũ esse constaret. Hirci⁹ lib.vi. de bel. hisp. & ad Cordubam uersus iter facere cœpit. ibidem: Lõgius ad Cordubam uersus prosecuti sunt. Cicero episto.li.4. Italiam uersus nauigaturus erat. Iustin⁹ libro.v. Si demissa Pyreũ uersus muri brachia deiicerent. Hirci⁹ li.v. de bel. Aph. Ad oppidũ Ruspinam uersus. Cæsar li.vii. de bel. gal. Castra ex Biturigib⁹ mouet: in Aruernos uersus. ibidẽ Et magna coacta manu in prouinciam Narbõnẽ uersus eruptionem facere cõtendit. idem li.vi. Ad oceanũ uersus. Cicero li.iii. epi. Tharso nonis octobris Amanũ uersus profecti sumus. Amanus autem mons est. Tacitus de Germania: Modico flexu in occidentem uersus septentrionali oceano miscetur. Plinius libro.ii. Ad septẽtrionalem plagam

Versus. Et libro quinto. Ab his omnibus uastæ solitudines orientem uersus usq; Garamantes. His animaduersis debet Versus supponi semper. Semel autem Varro libro primo de lingua latina dixit. Cliuus proximus ad florales usus: uersus capitolium uetus. Id quidem euphoniæ gratia fecisse apparet. Sed quod admodum raro contingit parum id obseruandum censeo philosophus ait.

Vescor hanc rem & hac re. parcius per accusatiuum. Tibullus. Vera cano: sic usq; sacras innoxia laurus. Vescar: & æternum sit mihi uirginitas. Manilius libro quinto. Tectiq; auro: iam uescimur aurum. Virgilius libro tertio. Visceribus miserorum: & sanguine uescitur atro.

Vestio te uestem & ueste. Virgilius libro octauo etiam ait. Tunc mihi prima genas uestibat flore iuuentus.

Viuo uitam & uita. Fabius libro quinto. Qui beatam uitam uiuere uolet: philosophetur oportet. Plautus in milite. Diu uideor uita uiuere. Idem in persa. Vt mei memineris: dum uita uiuas.

Vtile huic rei & ad hanc rem. Iuuenalis Sat. decimaquarta. Si facis ut patriæ sit idoneus: utilis agris. Plautus in Epidico. Quem hominem inuenimus ad eam rem utilem.

Vtor hac re: hanc rem olim. Iuuenalis .; Vtere uelis: totos pande sinus. Plautus in Epidico: immo si placebit utitor consilium. Et in Asinaria: Cætera quæ uolumus uti græca mercamur fide. Terentius in Adelphis. Mea bona: quæ præter spem euenere: utantur sine.

Vsq;: si nominibus urbium iungitur: uel domus: rus: & militia: simplici accusatiuo hærescet: ut ibitis usq; Romam: usq; uelitras. Additur & præpositio: raro tamen. Tullius pro Deiotaro. Vsq; ad Numantiam misit. Alia uero cum ad uel in: ut ibimus usque in Aphricam: usq; ad Tybrin: usq; ad festum. Tullius de laudibus Magni. Vsq; in pamphiliam. ibidem. Legatum usq; in Hispaniam misit.

Vsq; signat etiam tempus: ut Vsq; ad diem Solis tecum ero. Significat item semper & continue. Tibullus. Vera cano: sic usque sacras innoxia laurus Vescar: & æternum sit mihi uirginitas: Plautus in sticho. Valuistin usq;?

¶Finit Thesaurus.

¶Latini Sermonis Emporium.